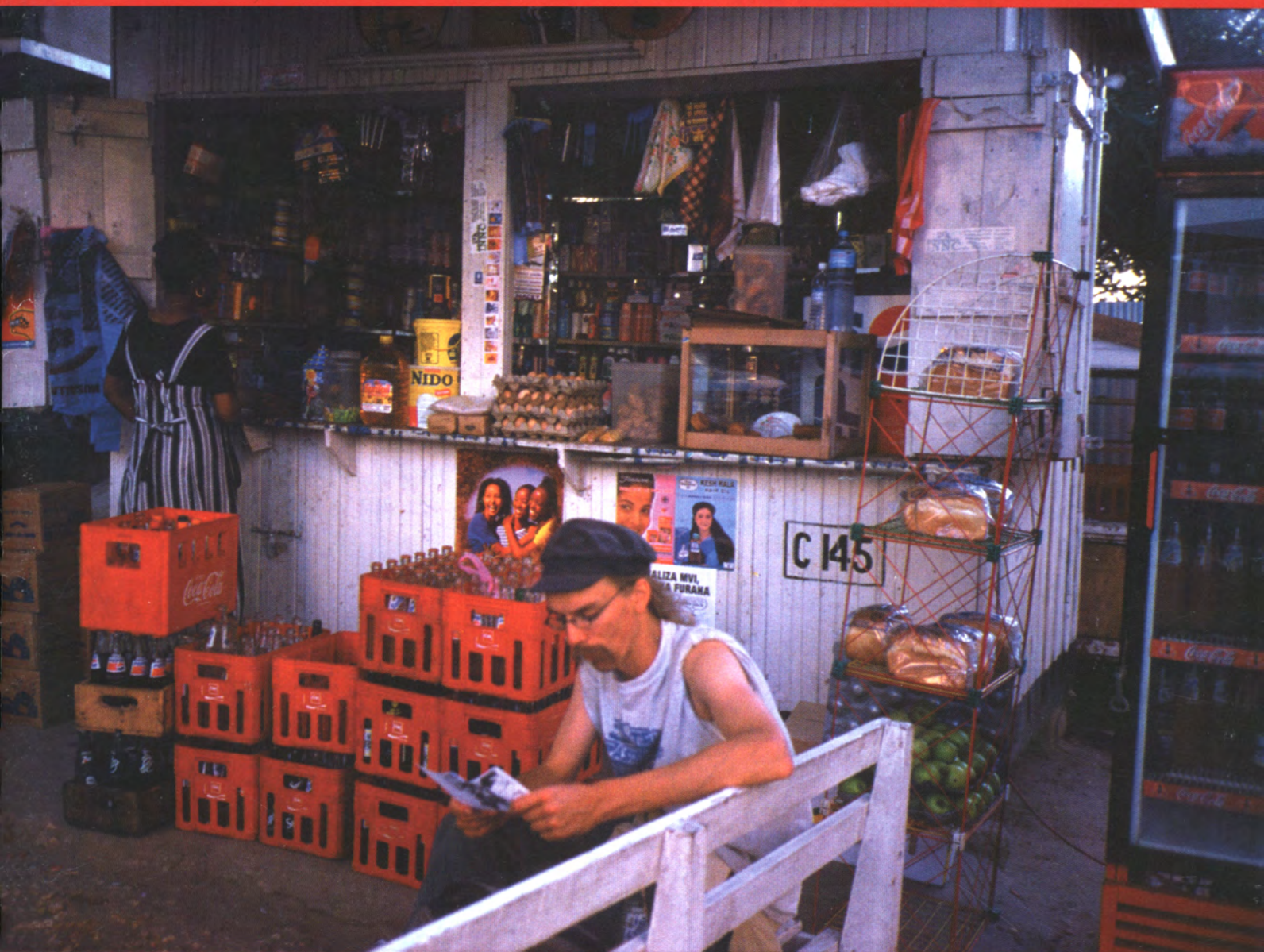

UHUSIANO Tiedote/Newsletter 2/2002

Suomalais-tansanialaista kansalaisjärjestöjen kehitysyhteistyötä
Finnish-Tanzanian NGO Development Co-operation

Katti Ka-Batembo

Sisältö

- 1 Pääkirjoitus

Sukella swahiliin

- 2 Swahiliseminaari
Paula Kuusipalo
- 7 Neljätoistavuotiaiden näkemyksiä
Elina Puhto
- 15 Kunnioittamisesta
Heriel Kitururu
- 17 Paikallishallinto ja kansalaisjärjestöjen merkitys
Timo Voipio
- 19 Suomen kuntaliiton kehitysyhteistyö
Heli Liikkanen
- 24 Kesätapaamisen ohjelma
- 26 Järjestöesittely: Toivala-säätiö
- 29 Uutisia
- 30 Kirjeet

Contents

- 1 Editorial

Kamusi oyee!

- 8 Seminar of Swahili
Paula Kuusipalo
- 13 Africa at Fourteen
Elina Puhto
- 14 Respect
Heriel Kitururu
- 21 The Role of Local Governments and National Civic Rights Networks
Timo Voipio
- 22 Municipalities - Ahead with New Ideas
Heli Liikkanen
- 28 NGO presentation: Toivala Foundation
- 29 News
- 30 Letters

Uhusiano-tiedote 2/2002

Tiedotusryhmä/Team *Kaisa Kivelä, Paula Kuusipalo, Elina Puhto*

Taitto/Layout *Kaisa Kivelä*

Valokuvat/Photos *Marketta Karjalainen* (kansi/cover), *Simon Kitururu* (15), *Leila Oksa* (seminaari/seminar photos), *Pertti Purhonen* (27); Piirrokset/Illustrations *Katti Ka-Batembo*

Käännökset/Translations *Kaisa Kivelä, Paula Kuusipalo, Niina Niemi, Elina Puhto*

Kiitos/Thanks to *Rakastettava tiimimme ja Let's born to rock!*

E

KAMUSI OYEEE!

D

This Newsletter takes you again to the Swahili-Finnish-Swahili Dictionary. If you asked Elina Puhto, or the editors, they could tell you that it was a long way. Or then they would just smile happily. The dictionary is ready, and it is summer.

I

T

O

Best summer wishes,
Newsletter Team

R

I

A

L

P

SUKELLA SWAHILIIN!

Ä

Tämä lehti jatkaa edellisen numeromme sanakirja-teemaa. Elina

Ä

Puhto ja sanakirjan toimittajat tietävät nyt, miten pitkä projekti sanakirjan aikaan saaminen on. Mutta loppu hyvin, kaikki hyvin - sanakirja on valmis ja aurinko paistaa.

K

I

R

Parhain kesäterveisin,
tiedotusryhmä

J

O

I

T

U

S

SWAHILI-seminaari

20.4.2002

Uhusianon swahili – seminaari ja sanakirjan julkistamistilaisuus järjestettiin Afrikka 2002 -tapahtuman yhteydessä Helsingin kaapelitehtaalla lauantaina 20.4.2002. Seminaarin järjestämiseen oli saatu tukea Ulkoasiainministeriön tiedotusmäärärahoista ja valmisteluissa oli yli vuoden ajan ollut mukana Uhusianon vapaaehtoisia Elina Puhdon ja Pia Mäkelän johdolla. Ylitsevuotavan runsaasta Afrikka 2002 -tapahtumakalenterista huolimatta seminaariin ja Ngomaan löysi tiensä satapäinen joukko tuttuja ja tuntemattomia, suomalaisia ja tansaniaalaisia swahilin ystäviä. Joukossa olivat mm. kansanedustaja Gertrude Mongella

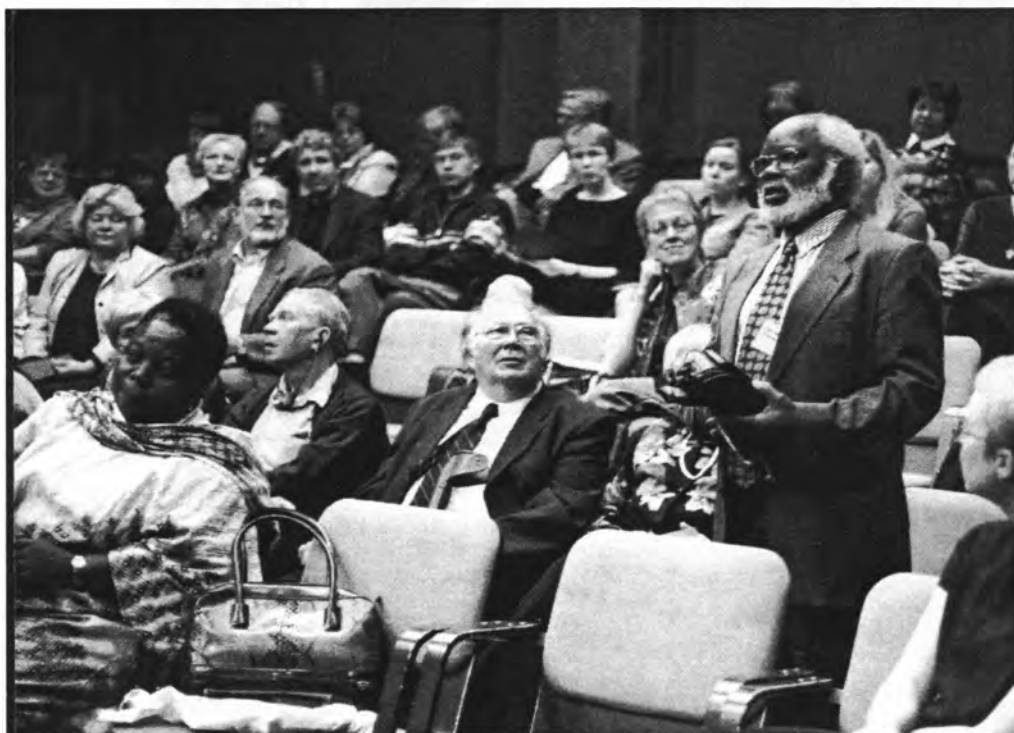
Tansaniasta sekä nykyinen, että kaksi entistä Suomen Tansanian suurlähettilästä, joista Ritva Jolkkonen, nykyinen ulkoasiainministeriön kehitys yhteistyöosaston päällikkö, avasi seminaarin ja toi tervehdyksen juhlaseminaariin myös kehitys yhteistyöministeri Satu Hassilta.

Puhujina kuulumme suomalaisia asiantuntijoita Arvi Hurskaista ja Raimo Harjulaa, sekä tansaniaalaista Dar es Salaamin yliopiston swahilin instituutin johtajaa professori Mulokoziä. Arvi Hurskainen kertoi afrikkalaisten kiel-

ten roolista kommunikaation välineenä. Hän nosti puheessaan esiin kansallisen kielen merkityksen ja Euroopan ja Afrikan erilaisen tilanteen: missään Euroopan maassa ei ole *vierasta* kieltä maan virallisena kielenä, kun taas Afrikassa kolonialismin perintönä kansallisten kielten arvostus on jäänyt monesti ali-arvostettuun asemaan verrattuna esimerkiksi ranskaan, englanttiin tai portugaliin. Hurskainen korosti, ettei ole mitään syytä väheksyä afrikkalaisia

kieliä suhteessa eurooppalaisiin, tai valita yhden kielen politiikkaa maanosassa, joka on kieliltään äärimmäisen rikas.

Raimo Harjula valaisi virkistävällä tavalla swahili-kulttuurin viisautta ja ajattelutapaa sananlaskujen muodossa. Hän aloitti esityksensä sananlaskulla ”Ei paviaani omaa

Seminaariyleisö kunnioitti tapahtumaa jakamalla ajatuksiaan ja kokemuksiaan swahilin kielen asemasta. The attendees took actively part in discussions about Swahili language and its status.

Arnold Chiwalalan ja Topi Korhosen duo Pole Pole johdatteli yleisön hellästi tunnelmasta toiseen. Duo Pole Pole by Arnold Chiwalala and Topi Korhonen led the audience to enjoy beautiful rhythms.

takamustaan näe”, jossa takamus viittaa henkilön huonoihin ominaisuuksiin tai heikkouksiin. Tämä viisaus pätee, kuten hyvin tiedämme, myös meihin kehitysyhteistyön aktivisteihin!

Tansanialainen juhlapuhuja Mulokozi kertoi asiantuntevasti swahilin kehittymisestä kansalliseksi kieleksi Tansaniassa - maassa, jossa puhutaan 120 eri kieltä. Swahili kilpailee yhä suosiota englannin kanssa ja kumpaisenkin kielien käytön puolestapuhujilla löytyy hyvät argumentit näkemyksilleen. Miellenkiintoisen lisän swahilin puolustajille Mulokozi toi nostamalla swahilin kansainvälisten kielten joukkoon ja kertoi esimerkkejä tilanteista, joissa oli valittu swahilin kieli kommunikaation välineeksi erikielisten ihmisten välillä. Hän kertoi myös, että swahilia opetetaan 100 yliopistossa ympäri maailmaa, kuunnellaan 100

radioaseman kautta, ja monia maailmankirjallisuuden merkkiteoksia, mm. *Kalevala*, on käännetty swahilin kielelle. Hän otti voimakkaasti kantaa swahilin puolesta ja toivoi kaikkinaisen yhteistyön ja yhteisen toiminnan kielen ylläpitämiseksi ja kehittämiseksi jatkuvan edelleen.

Hurskaisen ja Mulokozin esitysten virittämä keskustelu kielen, koulutuksen ja itsearvostuksen teemoista herätti mielenkiintoa ja ajatustenvaihtoa myös arvovaltaisen ja asiantuntevan yleisön keskuudessa.

Sanakirjan julkistamisen jälkeen järjestetty Ngoma, Arnold Chiwalalan Njia Panda –tanssi- ja musiikkiesitys veti seminaaritalan tupaten täyteen yleisöä. Osa jouduttiin käännättämään ovelta, kun seisomapaikatkin olivat jo käytös-

sä. Esityksessä olivat Chiwalalan kera soiton ja tanssin riemua jakamassa Menard Mponda, Ricardo Padilla ja Hermanni Rask.

Monen vuoden sanakirjaurakka huipentui hetkeen, kun sanakirjan sai vihdoin käteensä ja kirjahyllyynsä, toivon mukaan myös myöhemmin ahkeraan käyttöön. Hienon työn päätimme hienoon seminaariin, jonka onnistumisen, kuten myös sanakirjaprojektin toteutumisen takasi taas innokas joukko vapaaehtoisia. Kiitos kaikille mukana olleille tunnelman kohottajille, niin osanottajille, vapaaehtoisille kuin esiintyjillekin!

**Seminaarityöryhmän puolesta
Paula Kuusipalo**

Njia Panda - Risteys
Njia Panda - Crossroads

JOKO SINÄ OLET TUTUSTUNUT SANAKIRJAAN?...

Nora Witans, Uhusiano ja Viittakiven tuki

Kaisa: Oletko jo tilannut sanakirjan?

Nora: Etsin juuri rahaa. Voitko lainata?

Kaisa: 31 euroa, niinkö?

Nora: Ei kun se on tänään 25 euroa...

Viveca Hedengren, Kepa

Kaisa: Mitä sanoja etsisit sanakirjasta?

Viveca: Meillä Kepassa tuli esille kysymys, että onko swahilissa sanaa köyhyys. Tai jos pitäisi sanoa köyhyyden vähentäminen, niin mitä se sitten on? Meillä oli viime viikolla Kepan kaikki yhteystoimitsijat eri maista koolla ja totesimme, että ei kaikissa kielissä ole sanaa köyhä. Tai ei löydy sanaa kulttuuri. Ne ovat niin länsimaisia käsitteitä. On aina mielenkiintoista, että mitä sanoja ei ole.

Minna-Rosa Korhonen

Minna-Rosa: Kyllä se sanakirja täytyy varmaan hankkia.

Kaisa: Minkä vuoksi?

Minna-Rosa: No sitten olisi vähän toivoa, että jaksaisi opiskella. Ja toiseksi olisi ihan hauska omistaa sanakirja, sitten voisi katsella ja lueskella sitä ja naureskella.

Kaisa: Mille naureskelisit?

Minna-Rosa: No jos sieltä löytyisi jotain hassunkuria sanoja.

Irja ja Veikko Aroheinilä, Suomen Lähetysseura

Kaisa: Kerro ensin Irja onko kirja jo tilattu ja ostettu?

Irja: Kädessäni! Sain tähän myös Eljas Suikkasen nimikirjoituksen. Olen aikoinani lukenut Eljas Suikkasen swahilinkirjaa. Sen avulla pystyin silloin 80-luvulla, jolloin oli kaikki englanniksi, saamaan siihen suomenkielistä systeemiä mukaan, että ymmärsin vähän paremmin mistä on kysymys.

Veikko: Meillä on yhteinen sanakirja, me yritetään pärjätä, riidellään sitten...

Kaisa: Mitä sanoja katsot sieltä?

Veikko: Kunnia, kunnioitus, sitähan sanaa me katsottiin?

Irja: Olin unohtanut sellaisen sanan kuin arvostaa.

Veikko: Arvostaa, niin.

Irja: Arvostaa omaa kieltään. Professori Mulokozi sanoi juuri esitelmässään, että swahilista voisi tulla globaali kieli, mutta sillä ei ole mitään mahdollisuuksia niin kauan kun secondary schooleissa ja yliopistossa opetetaan englanniksi. Swahilista pitää ensin tulla opetuskieli - vasta sitten voi käydä niin kuin Suomessa, kun 1800-luvun lopulta suomi alkoi tulla meidän kieleksi. Vaalia: kieltä pitäisi vaalia, ja arvostaa. Toisaalta swahilia kyllä arvostetaan, mutta käytännössä kouluissa ei. Esimerkiksi kun opetin Morogoron opettajanvalmistuslaitoksessa, niin opiskelijat pyysivät, että opettaisin englanniksi, jotta he oppisivat englantia.

Ali Abdulla, sanakirjan toimittajan

Anu Abdullan mies

Kaisa: Je, utafaidika na kamusi hii?

Ali: Yes, of course. I'm learning Finnish language, somehow it is difficult for me to understand what the words mean.. I have to talk three languages now because some people speak Finnish, some swahili, and me and my wife, we are talking swahili. I speak Finnish but it was very hard sometimes because Finnish people talk different Finnish that we are taught in school. This dictionary is going to help me. It was so that I had to check three dictionaries, first in Finnish and then translate it in English and then in Swahili. This dictionary is a good idea.

Kaisa: Umeshajaribu kutafuta maneno?

Ali: Nimepata kopi yangu jana tu.

Anita Lintula, Indigo

Anita: Tilasin sanakirjan hyvin ajoissa.

Kaisa: Löytyykö sanat helposti?

Anita: No en ehtinyt tarkalleen katsoa.

Kaisa: Millaisia sanoja yleensä etsit sanakirjasta?

Anita: Käytännön sanoja enemmän, niitä vielä tarvitsen, mutta jos enemmän opiskelisi, niin voisi tarvita jotain akateemisia sanoja. Toivottavasti siinä on monenmoisia.

Päivi Vallisaari, Suomalaisen Kirjallisuuden Seura

Päivi: SKS on aika kova julkaisemaan kaikkia kummallisia kirjoja, viime vuonna meiltä tuli suomi-romani-sanakirja. Että jos me tällaiseen innostumme, niin miksi ei sitten swahiliin.

Kaisa: Niin. Tämä on kulttuuriteko.

Arvi Hurskainen, Afrikan-tutkimuksen professori

Kaisa: Oletko jo käyttänyt uutta sanakirjaa?

Arvi: Minä sain sen muutama päivä sitten. En ole käyttänyt sitä, koska minä en sitä tarvitse. Osaan swahilia, minä olen niin paljon sitä lukenut ja editoinut ja korjannut.

Kaisa: No mihin ajattelet käyttää sitä?

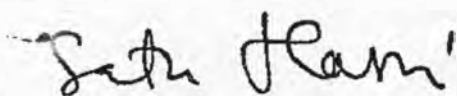
Arvi: Minä sisällytän sen sanakirjan niiden sanakirjojen sarjaan, jotka aion analysoida tietokoneohjelmalla. Muita ovat *Kamusi sanifu Kiswahili* ja Baba Malaikan tekemä sanakirja, saksalainen Lanhengenin julkaisema sanakirja ja Dar es Salaamissa julkaistu uusi swahili-englanti -sanakirja. Kaikki armottoomaan analyysiin!

Kaisa: Voihan sitä tietysti niinkin käyttää... No milloin rupesit uskomaan siihen, että sanakirja valmistuu?

Arvi: Oikolukuvaiheessa, useita kuukausia sitten. Jos ajattelen koko tätä prosessia, niin ilman Uhusianoa ja Elinaa tätä projektia ei olisi ollut. Se on ihan selkeätä. Minusta juuri tämä tapa, jolla sanakirja on syntynyt, on poikkeuksellinen ja aivan erinomainen. Yhtäällä on innostus ja toisaalla raaka työ, joka tehdään siellä, missä se osataan. Kyllä minä olen positiivisesti ja suuresti yllättynyt tästä kaiken kaikkiaan. Myös toimittajille tämä on ollut iso juttu, koska tältä alalta on vaikea löytää järkevää työtä Suomesta.

“ Hyvät suomi-swahili -sanakirjan tekijät ja Uhusiano-yhdistys,

Haluan onnitella teitä sanakirjan valmistumisesta. Se on mainio hanke, joka aivan uudella tavalla lähentää Suomen ja Tansanian kulttuureita. On hieno asia, että yksi Euroopan pohjoisista kielistä ja Itä-Afrikan lingua franca ovat tällä tavoin löytäneet toisensa. Toivon, että sanakirja kuluu käyttäjiensä käsissä ja auttaa kehitysyhteistyön tekijöitä, matkailijoita ja kielten harrastajia toimissaan.

Satu Hassi

Kehitysyhteistyöministeri “

**Uhusiano kiittää kaikkia lämpimästä ja välittömästä
seminaaripäivästä!**

**Hurskaisen ja Mulokozin esitykset ovat luettavissa
kokonaisuudessaan Helsingin yliopiston Afrikan kielten ja
kulttuurien laitoksen kotisivulla, osoitteessa:
http://www.helsinki.fi/hum/aakkl/d_africa.html#Docs**

Neljätoistavuotiaiden näkemyksiä

Helsingin Suomalaisessa Yhteiskoulussa oli toukokuussa 2002 swahili-suomi-swahili –sanakirjoja myynnissä. Kolme 7C -luokan oppilasta osti sanakirjan.

1. Ostit swahili-sanakirjan. Mistä tällainen - ei ihan tavallinen – ostos johtuu?
2. Millaisia kokemuksia teillä on Afrikasta, miksi Afrikka kiinnostaa?
3. Entä pilkahtaako tulevaisuuden suunnitelmissa jotain Afrikkaan viittaavaa?

Linnea Oljemark

Meidän luokka oli kirjeenvaihdossa Tansaniaan ja heidän kielensä tuntui mielenkiintoiselta. Päätin ostaa sen pelkästä mielenkiinnosta.

Afrikassa on monia eri kulttuureja, tapoja ja erilaisia ihmisiä. Se kiinnostaa ehkä juuri sen takia, että siellä on erilaista, kuin niissä paikoissa joissa on käynyt. Kirjeenvaihdon kautta sain tietää paljon uutta tansanialaisten elämästä.

No ei tällä hetkellä, mutta siellä olisi joskus kiva käydä. Meidän perheellä on kummilapsi Afrikassa ja hänelle me kirjoittelemme välillä.

Katri Tikka

Vaikutteina olivat varman kirjeenvaihto Tansaniaan ja Suvi Kinos -kirja, jossa Suvin enot puhuivat swahilia ja opettivat sitä Suvillekin. (Parkkinen: Suvi Kinoksen seitsemän enoa)

Afrikka on mielessäni iso, kuumaa ja monimuotoinen maanosa, jossa on paljon köyhyyttä ja kriisejä, mutta kuitenkin myös iloisia, tulevaisuuteen ja omaan vaikutuskykyynsä uskovia ihmisiä. Afrikka on pullollaan kiinnostavia asioita: kulttuureja, ihmisiä, eläimiä, kasveja, paikkoja, tapoja ja tietysti myös kieliä. Maanosista Afrikka on kiinnostavin.

Afrikka on niin erilainen kuin Suomi, vaikka samankaltaisuuksiakin löytyy, tietysti. Erityisesti tekee mieli käydä Tansaniassa, kun luokkamme oli sinne hetken aika kirjeenvaihdossa.

Vilhelmiina Vekkeli

Minulla on ollut kirjekaveri Tansaniassa. Ja onhan se hyvä olla monien kielten sanakirjoja, koskaan ei tiedä milloin niitä tarvitsee.

Afrikka on kiinnostava myös siksi, että se on monenlainen. Siellä on aavikoita, sademetsiä ja vuoriakin. Haluaisin joskus käydä Afrikassa, mutta ensin täytyy opetella kieltä ja kulttuuria. En nimittäin halua tavalliselle lomamatkalle, vaan vaellus- tai hyväntekeväisyysmatkalle. Afrikassa on nälänhätää ja aidsia ja haluan auttaa niiden ratkaisemisessa.

Haastattelijana toimi Elina Puhto.

Seminar of SWAHILI Language and Culture 20th April 2002

The seminar to celebrate the publication of the Swahili-Finnish dictionary was organised by Uhusiano association with the support of the Finnish foreign Ministry. The seminar was well planned and put together by volunteers of Uhusiano, Mrs. Elina Puhto and Ms. Pia Mäkelä carrying the main responsibility

of the arrangements. In spite of the other tempting programme within the larger Africa 2002 happening, the seminar of Swahili culture attracted an audience of approximately hundred attendants.

Among them MP Gertrude Mongella from Tanzania and three Finnish Ambassadors in Tanzania, the present, Mr. Pauku and two former, Mr. Rantakari and Mrs. Jolkkonen, who opened the seminar as the head of department of the Finnish Foreign Ministry. The Minister herself, Mrs. Satu Hassi sent her greetings to the organisers and the seminar attendants. The seminar was bilingual, interpreted simultaneously from Finnish to English and vice versa.

Presentations were given by Tanzanian and Finnish experts, Professor and Director of the Swahili Institute in Dar Es Salaam University, Mr. Mulokozi and Professor Arvi Hurskainen and Mr. Raimo Harjula from Finland. Arvi Hurskainen presented a paper of the role of African languages in communication, pointing out the different situation in Europe, where a foreign language is not an official

*Karibuni chakula!
Kädet pestiin kauniiseen tansanialaiseen
tapaan puhtaiksi ennen ruokailua.*

*Napelel R. Mwasha enjoys the Pole-pole group.
Chiwalalan ja Topi Korhosen duo Pole-pole riehaannutti Napelel R. Mwashan seminaariyleisössä.*

language in any country, and Africa where the situation is the opposite and the national languages often undervalued compared to the colonisers languages e.g. French, English and Portuguese. He was saying that there is no reason to undermine the local African languages in accordance with the European ones or is it wise to prefer a one-language policy "monomania" at continent as rich in languages as Africa!

Mr. Harjula acquainted us with the wisdom and way of life of the East Africa through proverbs. He gave us a good start by the Swahili proverb stating "A baboon does not see its own buttocks". The buttocks refer to a person's weaknesses and bad characteristics.

As we know, this one applies sometimes to ourselves as activists in the development co-operation, too!

The Tanzanian lecturer told the history of Swahili as a national language in Tanzania, a country with approximately 120 spoken languages. Swahili is still competing of its status with English and both sides have strong arguments for and against. Mr. Mulokozi had an interesting pro for Swahili by presenting it as an international language and telling anecdotes of the situations where Swahili was chosen as the means of communication among people from different cultures. He also told that Swahili is taught in some 100 Universities all over the world, listened through 100 radio stations and that great examples of the world's literature, like

the Finnish Kalevala have been translated into Swahili. His opinions were strongly for the use of Swahili as the national language and he wished the good co-operation between Swahili practitioners would still continue and develop.

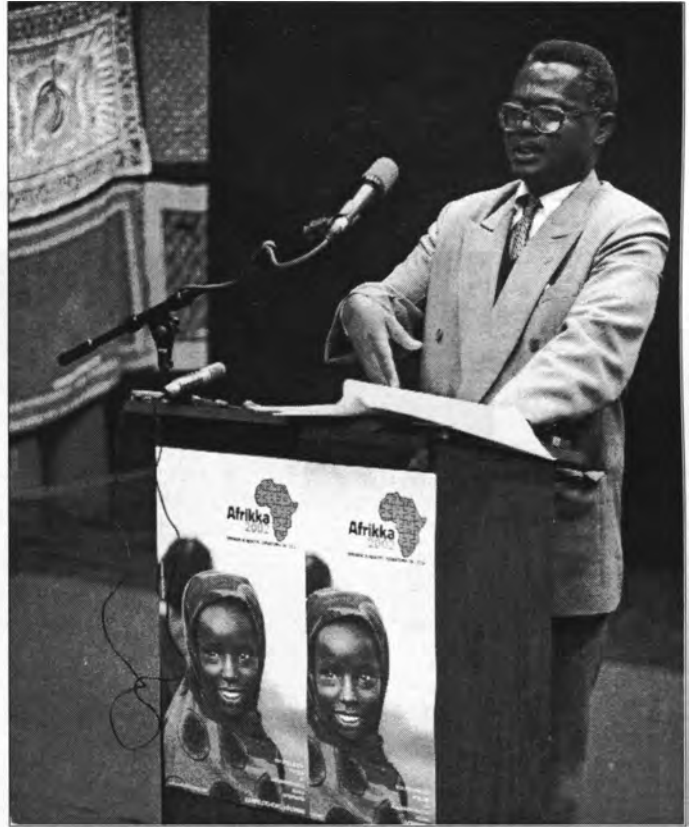
After the presentations the authoritative and knowledgeable audience participated in the interesting discussion about the meaning of the language in education and self-esteem.

After the publication of the dictionary a NGOMA was held, Njia Panda by Arnold Chiwalala. There were more people than could fit in, all the seats plus the stairs and wall sides were filled up with the

audience. We had to send the latest comers away because there was no space. The other performers dancing and drumming were Menard Mponda, Ricardo Padilla and Hermann Rask.

Years of work with the dictionary culminated in the moment when you got the book in your hand and in your bookshelf, hopefully later for good use. The great work had its end in a great seminar that was realised, like the dictionary, with hours of voluntary work. I want to thank you all, who took part and lifted up the atmosphere, the audience, speakers, artists and the volunteers!

On behalf of the Uhusiano seminar group, Paula Kuusipalo

*The expertise and vision of Prof. Mulokozi's speech was appreciated by the attendants.
Yleisö kiitteli professori Mulokozin puheen asiantuntemusta ja näkemystä.*

Oyee Elina! Ruut Kaukinen interviews "Mama Kamusi" Elina Puhto. Sanakirjan "äiti" Elina Puhto urakkansa viimeisillä metreillä Kaapelitehtaan lavan haastattelussa.

HOW DO YOU FIND THE DICTIONARY?

Viveca Hedengren, Kepa

Kaisa: What kind of words would you need in a dictionary?

Viveca: One day we at Kepa were wondering if there is a Swahili word for "poverty" or how to say "poverty reduction". There is no such word as poverty in every language. Or the word "culture" might not be there. These are such western concepts. It is always interesting to note which kind of words do not exist in a language.

Päivi Vallisaari, Finnish Literature Society (publisher)

Päivi: We have a reputation for publishing rare kinds of books. Last year we published a dictionary for the gypsy language. If we did that then why not Swahili!

Minna-Rosa Korhonen

Minna-Rosa: Yes, I'll have to buy it.
Kaisa: Why is that?

Minna-Rosa: It could give me some inspiration for studying more. And it would be so much fun. I could just browse it though and enjoy the funny words in it.

Arvi Hurskainen, Professor of African Studies

Kaisa: Have you already used the new dictionary?

Arvi: I got it a few days ago. I have not used it because I don't need one. I master Swahili because I have read and edited so much.

Kaisa: Well what will you do with it then?

Arvi: I am going to analyse it with a computer program side by side with *Kamusi sanifu Kiswahili*, a dictionary by Baba Malaika, a German one from Lanhengen and a new Swahili-English dictionary that was published in Dar es Salaam. They will be scrutinised thoroughly!

Kaisa: Well. That is one possible way to use it, of course... When were you convinced that this dictionary would be true?

Arvi: Several months ago when it was under scrutiny. If I think about this whole process I have to say that it would not have been possible without Uhusiano and Elina. In my opinion it has been made in an exceptional and outstanding manner. In the other end there is the enthusiasm - in the other, there is hard work which is done by professionals. I am very much and very positively taken by all of this altogether. It has been important for the editors as well, because it is not easy to find satisfying job for our skills in Finland.

Irja and Veikko Aroheinilä, The Finnish Evangelical Lutheran Mission

Kaisa: Tell me Irja if you already have got your copy?

Irja: It is right here in my hand. Eljas Suikkanen even signed it to me. I once studied Swahili using his textbook. It was back in 80's and it helped me a lot because by that time everything was in English.

Veikko: We share this dictionary. We'll try to manage with one and hope not to have too many quarrels!

Kaisa: What are the words that you would look for?

Veikko: We tried to find "respect", didn't we?

Irja: I had forgotten how to say "to appreciate".

Veikko: To appreciate, that was is.

Irja: To appreciate one's own language. Professor Mulokozi just said in his speech that Swahili could become a global language. But that is only after it is used in secondary schools and universities. It is only when it is used in all education. Then it might go as it went in Finland in the late 1800 when Finnish started to take its position as our language. You have to cherish and appreciate a language. Swahili is appreciated but maybe not in educational practise. When I was teaching in Morogoro Teachers Training College the students asked me to teach in English. They wanted to learn English.

Ali Abdulla, husband of Anu Abdulla, one of the editors

Kaisa: Je, utafaidika na kamusi hii?

Ali: Yes, of course. I'm learning Finnish language, somehow it is difficult for me to understand what the words mean... I have to talk three languages now because some people speak Finnish, some Swahili, and me and my wife, we are talking Swahili. I speak Finnish but it was very hard sometimes because Finnish people talk different Finnish that we are taught in school. This dictionary is going to help me. It was so that I had to check three dictionaries, first in Finnish and then translate it in English and then in Swahili. This dictionary is a good idea.

Kaisa: Umeshajaribu kutafuta maneno?

Ali: Nimepata kopi yangu jana tu.

Nora Witans, Uhusiano and Viittakivi Alumni Association

Kaisa: Have you already got yours?

Nora: I am looking for money just now. Can you lend me some?

Kaisa: 31 Euro, is it?

Nora: No, today it is available for 25 Euro only...

Anita Lintula, Indigo

Anita: I ordered the dictionary in advance.

Kaisa: Do you find the words easily?

Anita: I still haven't used it so much.

Kaisa: What kind of words do you look for?

Anita: I need to check practical things. If I would study more I could need more abstract words. I hope that it has

“ Wapendwa waandishi, wahariri wa kamusi na washiriki wengine

Ningependa kuwahongera ninyi kwa ajili ya kamusi ambayo mnatangaza leo. Mradi huu ni mzuri sana na unakaribisha sana mataifa ya Ufini ja Tanzania. Lugha moja ya Ulaya Kaskazini na "lingva franca" ya Afrika Magharibi zimeunganika kwa njia nzuri sana. Ninatumaini kamusi hii itapata wasomo wengi na kwamba itasaidia washiriki wa maendeleo, watalii na wanafuzi wa lugha.

Satu Hassi

Satu Hassi

Waziri wa maendeleo ya kimataifa “

Uhusiano wishes to thank everybody present for the day's warm atmosphere. You made the day!

The papers of Professors Mulokozi and Hurskainen are available in English at the website:

http://www.helsinki.fi/hum/aakkl/d_africa.html#Docs

Africa at Fourteen

When the Swahili-Finnish-Swahili dictionary was available in a school in Helsinki, Finland, May 2002, three 14-year-old pupils bought the dictionary. *Kumbe!*

Out of curiosity: why did you decide to buy the book?

What kind of experiences do you have concerning Africa?

What makes it interesting?

What do you think, will you have a contact with Africa in the future?

Linnea Oljemark

Our class had pen friends in Tanzania. I found their language interesting and bought the dictionary out of mere curiosity.

There are many cultures, customs and different people in Africa. I think that is why it is such an interesting place. It is different to the places I have been to. Correspondence with my pen friend thought me a lot of new things about life in Tanzania.

I don't have any future plans at the moment, but it would be nice to go to Africa one day. My family has a godchild in Africa and we write letters every now and then.

Katri Tikka

I think I bought it because I had a pen friend. Another thing that inspired me was a book that I read called "Suvi Kinos's seven uncles". The uncles spoke Swahili and taught it even to Suvi.

In my imagination Africa is a huge, hot and versatile continent with a lot of poverty and crisis but also happy people who trust the future and their own possibilities. It is full of interesting things: cultures, people, animals, flora, places, habits and of course languages. It is the most interesting of all the continents.

It is so different to Finland, even though it is also similar in some respects. I would love to visit Tanzania in particular, because our class had this correspondence for a while.

Vilhelmiina Vekkelä

I had a pen friend in Tanzania. I bought the book because it is good to have different kind of dictionaries. You never know when you need them!

Africa is interesting because it is so versatile. There are deserts, rain forests and even mountains. I would like to visit it one day but first I'll have to study the language and culture. That is because I don't want to go for an ordinary holiday, but for a hike or in charity purpose. There is famine and aids in Africa and I want to help with these problems.

Interviews by Elina Puhto.

"As parents it is our role
to guide and influence.
But this is not any easy job."

SEXUALITY, RELATIONSHIP, PARENTHOOD, RESPECT

Heriel Kitururu
Kepa Tanzania, Programme Officer

In today's society we live in a lot of pressure from what we call development and modernisation. Western ideas sometime disagree completely with our (African) traditional values, giving us a mixture of inspiration, confusion and sometimes distress not only to young people but also to adults.

In the olden days tribal traditions were passed down from one generation to another through stories, songs and dance. Festivals were arranged and ceremonies performed with the purpose of sharing and demonstrating our culture and religious beliefs.

Very unfortunately those values are no longer seen as they ones were. The

traditional family settings have faded, as we no longer live with our extended families as much as we used to. Schooling opportunities, career choices and intercultural marriages have all contributed to this change. Today with the coming of the communication revolution, youngsters live in the midst of a mixture of messages from the mass media and are faced with the challenge to make the right decisions in ways than we elders never were.

As parents it is our role to guide and influence. But this is not any easy job, we do not want to force to do things as we elders did, but rather teach by setting good examples and pass good values and hope the decision that one makes reflects our own.

It is my opinion that youngsters learn

love and acquire a lot of fundamental life skills primarily from the family. That is why it is important that a strong relationship between parents and children is established at an early stage. This can be done through religion, cultural rituals or simply by having an open and honest line of communication. After all, we parents should be the first teachers, mentors and friends as well. There is an old saying that "do as I say and not as I do". I am afraid that such should not apply to any family. As parents we need to be role models not just with our words but also our actions.

I believe it is important for us elders to preach to young people the importance of religion and the spiritual values of life. (I know very well that this might not sound very nice to some of the readers both in North and South.) But the truth

still remains there that there is undoubtedly something or some one in this world that is greater than ourselves that is most friendly and helpful to others (Benevolent) with special powers that we should respect and worship.

Also there are basic universal values such as goodness, honesty, truthfulness and solidarity that we should always bear with us as we walk the path of life.

It is the duty of us parents to introduce our children to our religious beliefs with the hope that most of them if not all will find guidance and comfort. BUT the truth of the matter is that we cannot force them to practice what parents believe for it is ultimately a decision that has to be made individually.

We can only set a good example in a way we practise our faith and the way that we can show how it has provided us with guidance and strength. If we never take time to sit together with our children and discuss many different things of life style or conversely boast about our own faith and let our daily actions prove otherwise, then who are we to urge.

As parents we should not get frustrated if our children do not seem to share our beliefs or religious faith. As long as we have conveyed to them our beliefs and values we should feel that we have done what we could to open their eyes a reality that if allowed can fill them with strength and guidance to take a different meaning during different phases of our lives. Give time and space.

What is most important for us as parents to remember is to support and continue to "talk" openly about things, issues concerning education, sex, religion and other life style. Furthermore that we respect their views and they should respect ours.

Seksuaalisuus, ihmissuhteet, vanhemmuus:

KUNNIOITTAMISTA

**Heriel Kitururu
Kepa Tansania**

Tämän päivän yhteiskunnassa elämme kehityksen ja modernisaation meille aiheuttamien vaatimusten paineissa. Länsimaiset arvot tarjoavat meille, nuorille ja vanhoille, sekoituksen inspiraatiota, sekaannusta ja joskus ahdistusta ja ovat joskus ristiriidassa afrikkalaisten perinteisten arvojemme kanssa.

Ennen vanhaan heimoperinteet kulki-
vat sukupolvelta toiselle tarinoiden, lau-

lujen ja tanssien välityksellä. Juhlien ja seremonioiden tarkoituksena oli perinnetiedon jakaminen ja kulttuuristen ja uskonnollisten arvojen esille tuominen.

Valitettavasti arvojen merkitys on muuttunut noista ajoista. Perinteinen perhekäsitys on unohtunut, kun emme enää elä sukuyhteisöjen vaikutuspiirissä siinä määrin kuin aikaisemmin. Koulutusmahdollisuudet, uravalinnat ja kulttuurien väliset avioliitot ovat kaikki osaltaan vaikuttaneet tähän muutok-

seen. Tietoyhteiskunnan mukanaan tuoman myllerryksen ja median sekalaisten viestien keskellä elävät nykynuoret ovat valintojen ja oikeita päätöksiä tekemisen haasteiden edessä. Tämä on haaste, jota me vanhemmat emme ole joutuneet kohtaamaan.

Vanhempina tehtävämme on opastaa ja vaikuttaa nuoriimme. Tehtävä ei ole helppo. Emme halua pakottaa heitä tekemään asioita samalla tavalla kuin itse olemme tehneet, vaan pikemminkin oman esimerkillisen toiminnan kautta välittää hyviä arvoja, joita toivomme heidän valintansa heijastavan.

Mielestäni perhe on se paikka, jossa nuoret oppivat välittämistä, huolenpitoa sekä monia elämässä tarvittavia perustaitoja. Juuri siksi vanhempien ja lasten välinen vahva side on tärkeätä solmia mahdollisimman aikaisessa vaiheessa. Side voidaan luoda uskonnon tai kulttuuristen rituaalien tai yksinkertaisesti avoimen ja rehellisen kommunikaation kautta. Oli miten oli, meidän vanhempien kuuluisi olla ensimmäisiä opettajia, ohjaajia ja ystäviä lapsillemme. ”Tee niin kuin sanon, älä niin kuin minä teen” on vanha sanonta, jota ei mielestäni pitäisi missään perheessä soveltaa. Vanhempina meidän tulee olla roolimalleina sekä sanoissamme että teoissamme.

Uskon että vanhempien on jaksettava saarnata nuorille uskonnon ja elämän hengellisten arvojen tärkeyttä (tiedän myös oikein hyvin, että tämä ei kuulosta kivalta joidenkin lukijoiden mielestä Pohjoisessa ja Etelässä yhtä kaikki). Totuus kuitenkin on, että on olemassa jotain meitä suurempaa, suuria voimia omaava hyväntekijä, jota meidän tulisi kunnioittaa ja palvoa.

On olemassa myös universaaleja arvoja kuten hyvyys, rehellisyys, totuus ja

solidaarisuus, joita meidän tulisi elämän polullamme aina kantaa mukanaamme.

Velvollisuutemme vanhepina on tutustuttaa lapsemme uskonnollisiin arvoihin toivoen, että jotkut heistä, jos eivät kaikki, löytäisi niistä lohtua ja johdatusta. Mutta loppujen lopuksi emme kuitenkaan voi saada heitä harjoittamaan omia uskomuksiamme, koska viime kädessä päätös on jokaisen henkilökohtainen.

Voimme vain olla hyvänä esimerkkinä oman uskomme harjoittamisesta ja siitä miten kerromme saamastamme johdatuksesta ja voimasta. Toisaalta: onko meillä oikeutta neuvoa heitä, jos emme koskaan istu ja keskustele lastemme kanssa monista eri asioista tai elämäntyyleistä, tai vain rehvas telemme omalla uskollamme ja toimimme vastoin sanojamme?

Vanhempien ei pitäisi turhautua siitä, jos lapset eivät näytä yhtyvän omiin uskomuksiimme tai jakavan samaa uskoa. Riittää, että välitämme heille uskomme ja arvomme ja annamme siten heille mahdollisuuden avata silmänsä näkemään todellisuus, joka toteutessaan voi täyttää heidät voimalla ja johdatuksella, erilaisena elämän eri vaiheissa. On annettava aikaa ja tilaa.

Mikä tärkeintä meille vanhemmille: muistakaamme antaa tukea ja jatkaa avointa keskustelua asioista ja aiheista, jotka koskevat kasvatusta, seksiä, uskontoa ja erilaisia elämäntapoja. Lisäksi kunnioittakaamme heidän näkemyksiään ja he kunnioittavat meitä.

“Mikä tärkeintä meille vanhemmille: muistakaamme antaa tukea ja jatkaa avointa keskustelua asioista ja aiheista, jotka koskevat kasvatusta, seksiä, uskontoa ja erilaisia elämäntapoja.

Lisäksi kunnioittakaamme heidän näkemyksiään ja he kunnioittavat meitä.”

Paikallishallinto ja kansalaisjärjestöjen merkitys

Timo Voipio

Kansalaisyhteiskunta voidaan laajalti ymmärtää valtiokeskeiseen ohjailuun ja alamaisuuteen perustuvan autoritaarisemman yhteiskuntamallin vastapainona. Samalla ihmisen oma aktiivisuus esim. sosiaalisten ongelmien hoitamisessa korostuu. (Suomalaisen tietosanakirja vuodelta 1996.)

Olenneista tässä minusta on se, että kansalaisyhteiskunta luo tilaa pluralismille eli sille, että eri ihmisten ja ryhmien erilaiset ajatukset ja näkökulmat pääsevät esille. Tämän vuoksi se kiinnostaa minua ja haluan olla vahvistamassa sitä.

Olenneista sen sijaan minusta ei ole valtion tai politiikan vastaisuus. Päin vastoin, tietosanakirjankin määritelmän toisessa kohdassa sanotaan: ”valtio ja varsinainen politiikka on yleisen edun turvaamista”. Kansalaisyhteiskunnan aktivistit tarttuvat hyvin usein toimeen nimenomaan siksi, että ”yleinen etu” tulisi turvatuksi. Tämä on varmasti joskus tarpeen. Yhteiskunnallisen ajattelun historiaa viime vuosina tutkittuani olen kuitenkin huomannut,

että olen itse asiassa aika lailla toisinajattelija: Uskon, että valtion ja politiikantekijöiden ohjauksessa toimiva julkishallinto on tärkeä.

Minivaltio – IMF:n uusoikeistolainen käsitys

1980- ja 1990-lukujen ajan kansainvälisen yhteistyön ehkä keskeisin teema ja pyrkimys oli valtion minimoiminen yleismaailmalliseksi levinneen uusoikeistolaisen neoliberalismin hengessä. IMF ja Maailmanpankki vaativat köyhiä valtioita toteuttamaan ns. rakennesopeutusohjelmia. Käytännön reseptiksi ne määrsivät vakiopaketin, johon kuului seuraavia talous- ja yhteiskuntapoliittisia muutoksia: kaupan liberalisointi, ulkomaisten investointien vapauttaminen, valtionyhtiöiden yksityistäminen ja julkisten menojen leikkaaminen ennen muuta verovaroista palkkaa saavien ihmisten määrää vähentämällä (virkamiehet, opettajat, terveydenhoitohenkilökunta). Käännös tältä harhapolulta tapahtui vasta vuonna 1997.

Viisas, julkinen valtio - ydintehtävien valinta

Vuonna 1997 Maailmanpankki nöyrytyi World Development Reportissaan toteamaan, että ”minimalistisen valtion” ihanne on ristiriidassa sen tiedon kanssa, jota pankki oli saanut kehityksessään ”onnistuneita” Itä-Aasian tiikeritalouksia tutkiessaan. Aasian talousihmeiden kokemukset osoittivat, että ”taloudellisesti ja sosiaalisesti kestävä kehitys on mahdollinen tavoite ilman toimivaa valtiota, jolla on kylliksi toimintakykyä katalysoida, fasilitoida, kannustaa ja täydentää elinkeinoelämän ja kansalaisten omia pyrkimyksiä.”

Ydinkysymys on tietenkin se, millaisen valtion kukin kansa pystyy rahoittamaan. Erityisesti Tansanian tapaisissa köyhissä maissa – mutta myös Suomessa – vaatii suurta viisautta valita ne ydintehtävät, joiden hoitamisessa haluamme valtion ja kuntien osallistuvan. Toisaalta vaatii suurta rohkeutta sanoa, mitkä asiat valtio saa hoitaa huonommin, jos rahat eivät kerta kaikkiaan riitä kaikkiin tarpeisiin. Tärkeä haaste on reformoida, valmentaa ja organisoida

julkishallinnon koneistot ja ihmiset sillä tavalla, että ne todella pystyvät tuottamaan tehokkaasti ne palvelut ja tehtävät, jotka on määritelty tärkeimmiksi.

Minun mielestäni Tansanian julkishallinnossa käynnissä olevien reformien ymmärtäminen on hyödyllistä kaikkien, jopa kaikkein voimakkaimmin valtionvastaisten, anarkististen, järjestöjen kannalta. Toisaalta julkishallinnon uudistukset voivat onnistuessaan tuoda yhteiskuntaan juuri sitä pluralismia, jota tavoittelemme, kun puhumme kansalaisyhteiskunnan vahvistamisesta - eli vastapainoa valtiokeskeiselle, ohjailuun ja alamaisuuteen perustuvalla yhteiskuntamallille.

Julkinen ja yksityinen – erilaisia jaottelutapoja

Suomessa usein ajattelemme, että yhteiskunta koostuu kolmesta sektorista, jotka ovat julkinen sektori (valtion, kunta ja puolueet sekä jossakin mielessä kirkko), elinkeinoelämä (firmat ja ammattiyhdistysliike) ja kansalaistoiminta (kansalaisjärjestöt, kansanliikkeet, jossakin mielessä paikallisseurakunnat ja ay-liike).

Julkinen sektori	elinkeinoelämä	kansalaistoiminta
valtio	yrietykset	kansalaisjärjestöt
kunnat	ay-liike?	kansanliikkeet
puolueet		paikallisseurakunnat?
(kirkko?)		ay-liike?

Olen miettinyt, miten nämä yhteiskunnan sektorit näkyvät ja toimivat Tansaniassa nykyään. Jakaisin sektorit seuraavalla tavalla:

Valtio	Kansalaisyhteiskunta
valtiovarainministeriö (vallankumouspuolue)	kansalaisjärjestöt (NGOt) kansalaisryhmät (CBOt) yrietykset vapaa lehdistö
IMF ja Maailmanpankki (muut donorit)	oppositiipuolueet kirkot ja islamilaiset yhteisöt ay-liike kunnat (districtit)? sektoriministeriöt? parlamentti?

Valtion rooli on keskeinen. Mutta jos ajattelemme valtiota tarkemmin: kuka tai ketkä ovat se ”valtio”, joka Tansaniassa käyttää valtaa? Käytännössä monet asiat ratkaistaan valtiovarainministeriön ja IMF:n ja Maailmanpankin välisissä neuvotteluissa, johon muiden donoreiden edustajat enemmän tai vähemmän pääsevät osallistumaan – ja joissa on otettava huomioon myös valta-
puolueen CCM:n keskeisimpien johtajien näkökantoja.

Eli keitä voisimme pyrkiä autamaan päätöksenteossa, jotta toiminnallamme vahvistaisimme tansanialaista kansalaisyhteiskuntaa? On selvää, että

roja” kuin Folke Sundman tai Tapio Saraneva ovat ”Helsingin herroja” Äetsän kehitysaaseuran näkökulmasta. Ja kuitenkin tiedämme, että jollei Folkea ja Tapiota olisi, heidät täytyisi keksiä.

Mitä mieltä olette seuraavasta ajatuksestani?

Paikallishallinto osana kansalaisyhteiskuntaa

Sisällytin tuohon Tansanian kansalaisyhteiskunta-sarakkeeseen myös kunnat (eli districtit), sektoriministeriöt ja parlamentin. En oleta että olette kaikki samaa mieltä kanssani, mutta ehdotan seuraavaa ajatusta. Voisiko ajatella, että esim. kunnanvaltuustojen ja kunnanvirastojen toimintaedellytysten, -taitojen ja -rohkeuden vahvistaminen olisi yksi tapa voimistaa kansalaisyhteiskuntaa Tansaniassa? Minä olen omien Mtwara-Lindi-kokemukseni perusteella vakuuttunut siitä, että district councilien vahvistaminen tuo lisää pluralismia ja tilaa Tansanian yhteiskuntapolitiikan kenttään. Vaikka kunnanvaltuutetut lähes poikkeuksetta kuuluvat siihen samaan CCM:ään kuin keskushallinnon herrat, on kuitenkin varmaa, että Manner-Tansanian 116 district councilissa ja Sansibarin kai viidessä mietitään, mikä

kansalaisjärjestöjen ääni ei kuulu päätöksenteossa tarpeeksi hyvin, ainakaan kansalaisjärjestöihmisten mielestä. Dar es Salaamin kravattikaula-NGOt ovat syrjäseutujen CBO-ihmisten näkökulmasta vähintään yhtä lailla ”Darin her-

on yhteisten asioiden hoidon tärkeysjärjestys. Asiat eivät aina asetu samaan järjestyksen kuin mihin keskushallitus on ne laittanut. Prioriteettivalintojen siirtäminen keskushallitukselta yli sadalle kunnanvaltuustolle tuo eittämättä lisää pluralismia Tansanian poliittiseen päätöksentekoon.

Uusin keinoin kansalaisyhteiskuntaan

Jos nyt lopettaisin puheenvuoroni, jättäisin vaikutelman, että olen ehdottelemassa, että suomalaisten kansalaisjärjestöjen pitäisi nykyisten projektinsa sijasta ryhtyä tukemaan Tansanian hallintoa. Tätä en tarkoita. Ehdotan, että miettisitte, olisiko mahdollista löytää keinoja, joilla suomalaisten ja tansanialaisten kumppanien järjestöyhteistyö voisi rohkaista, valmentaa ja auttaa tansanialaisia järjestöjä ottamaan entistä aktiivisemman seuranta- ja/ tai lobbausroolin suhteessa niihin kunnanvaltuustoihin, sektori-ministeriöihin tai parlamenttiin, joiden toimialueeseen liittyvistä asioista järjestöillä on huolia, kysymyksiä tai ehdotuksia.

Koska perimmäisen läänin perimmäisen kunnan perimmäiseen kylään on Suomesta vaikea pitää yhteyttä, Dar es Salaamissa ja muilla keskeisillä paikkakunnilla toimivien verkostojärjestöjen tukeminen sopii hyvin suomalaisen järjestön rooliksi. Ansiokasta olisi, jos suomalaisen tuen kohteeksi voitaisiin määritellä ainakin osin esimerkiksi se työ, jolla Dar es Salaamissa toimivat tansanialaiset tukevat syrjäisimpien seutujen kansalaisjärjestöjen ja -ryhmien mahdollisuuksia vaihtaa kokemuksiaan maan toisten osien järjestöjen ja ryhmien kanssa.

UUDET TUULET

käytännössä...?

SUOMEN KUNTALIITON KEHITYSYHTEISTYÖ

Heli Liikkanen Kuntaliitto

Vuoden 2000 alussa teimme Kuntaliitossa Suomen kuntien kehitysyhteistyötä koskevan selvityksen ja aloimme tutkailla mahdollisuutta aktivoida Suomen kuntia kehitysyhteistyöhön. Suomen kunnilta kysyttiin, ovatko ne tehneet kehitysyhteistyötä kehitysmaiden kanssa, ja minkälaisia tuloksia siinä on ollut. Samalla kysyttiin muutamalta sadalta kansalaisjärjestöltä mitä mieltä ne olisivat kuntien kehitysyhteistyöstä.

Yhteistyön uusi muoto

Kuusikymmentä kuntaa vastasi olevansa kiinnostunut kehitysyhteistyöstä. Jotta yhteistyö olisi mahdollista, kuntien mielestä siihen pitäisi saada ulkopuolista osa- tai kokonaisrahoitusta. Näitten tietojen perusteella aloitettiin neuvottelut ministeriön kanssa. Tähän asti kehitysyhteistyötä on tehty kahdella tasolla, joko valtioiden välillä eli konsulttiyritykset ovat toteuttaneet kehitysyhteistyötä tai sitten järjestötasolla, jolloin järjestöt ovat toteuttaneet kehitysyhteistyötä kansalaisyhteiskuntien

välillä. Paikallishallintotaso ja kunnat eivät ole olleet suoraan mukana. Kuntien omaehtoista kehitysyhteistyötä suoraan kehitysmaan kuntien kanssa ei ole oikeastaan ollut. Tosin kunnat ovat tehneet yhteistyötä kansalaisjärjestöjen kanssa tai sitten kunnat ovat osallistuneet joidenkin konsulttiyritysten projekteihin alihankkijoina.

Valtiolta paikallishallinnolle

Peruspalveluiden järjestäminen, mm. peruskoulutus ja perusterveydenhuolto, ovat olleet aikaisemmin useissa kehitysmaissa valtion tehtävä. Nykyisin monissa Afrikan valtioissa paikallishallinnon lakiuudistukset ovat mahdollistaneet sen, että paikallishallinto saa enemmän vastuuta ja tehtäviä hoitaakseen. Kuntaliitossa arvioimme, että olisi hyvä jos Suomestakin saataisiin tukikanava kehitysmaiden paikallishallinnoille, koska samantyyppisiä tehtäviä ja vastuita hoidetaan kunnissa niin Suomessa kuin kehitysmaissakin.

Kahdeksan mukaan

Selvityksen jälkeen käynnistimme Kuntaliitossa pohjoisen ja etelän

paikallishallinnon yhteistyön suunnitteluvaiheen syyskuussa vuonna 2000. Kunnille lähetettiin hakulomakkeet sekä tiedustelu, haluaisivatko ne hakea mukaan yhteistyöohjelmaan ja mitkä olisivat heidän yhteistyökuntansa etelässä. Hakuaikaa oli vain kaksi kuukautta.

Kahdeksan kuntaa haki mukaan tähän yhteistyöohjelmaan. Jälkeenpäin saimme viestejä, että olisi ollut useampiakin kiinnostuneita kuntia, mutta hakuaika oli liian lyhyt. Niistä kunnista, jotka hakivat mukaan kolmella oli yhteistyökunnat Tansaniassa. Muita maita olivat mm. Namibia, Etelä-Afrikka, Swazimaa ja Gambia.

Yhteistyön periaatteet

Vuoden 2001 helmikuun lopusta alkaen yhteistyöhön ryhtyneet kunnat ovat tehneet yhteistyösuunnitelmia kehitysmaiden kuntien kanssa. Periaatteena on, että suomalainen kunta ja kehitysmaan kunta yhdessä miettivät, mitä yhteistyö käytännössä olisi. Kuntaliitto on suositellut molemminpuolisuusperiaatetta niin, että myös Suomessa voitaisiin ottaa oppia. Tarvitaan dialogia mietittäessä yhteistyön motiiveja sekä sitä mille sektorille se suuntautuisi. Kunnat ovat jättäneet syvennävät suunnitelmat vuoden 2000 kesäkuun lopussa yhteistyöohjelman punnittavaksi.

Vuoden 2004 loppuun

Kuntaliitto jatkoi neuvotteluja ministeriön kanssa yhteistyöohjelman toteutusvaiheessa vuoden 2004 loppuun. Vuoden 2001 lopulla saimme virallisen päätöksen, että yhteistyöohjelma toteutetaan ja sillä on myös rahoitus ministeriöstä vuoden 2004 saakka. Valitsimme ensimmäiset pilottikunnat mukaan yhteistyöohjelmaan.

Kulttuuriyhteistyö

Molemminpuolisen dialogin lisäksi ohjelmaan voisi kuulua kulttuuri-

yhteistyön lisääminen. Keskusteluissa kansalaisjärjestöjen kanssa voidaan selvittää minkälaista se olisi. Lisäksi yksi suositeltu periaate on, että kunnat tekisivät tiivistä yhteistyötä kansalaisjärjestöjen kanssa, jotta uusia yhteistyön muotoja löydetään.

Kansalaisjärjestöjen näkemyksiä

Kun kysyimme kansalaisjärjestöiltä, mitä mieltä ne ovat kuntien kanssa tehtävästä yhteistyöstä, yleinen vastaus oli, että hyvä jos kunnat tulevat mukaan, se olisi lisäaspekti kehitysyhteistyöhön. Järjestöt toivovat, että kuntien viranhaltijoiden, mielellään myös luottamusmiesten, pitäisi todella tehdä töitä yhteistyön puolesta eikä siirtää kuntien kehitysyhteistyötä järjestöjen vapaaehtoistyöllä tehtäväksi

Aktiivisuutta ja osallistavuutta

Yhteistyössä ei ole tarkoitus, että veisimme Suomen kunta- tai paikallishallintomallia kehitysmaihiin. Lähtökohta on se, että samantyyppisiä kysymyksenasetteluita ja tehtäväkenttiä, joita Suomen paikallishallinto ja kunnat hoitavat, on myös kehitysmaiden kunnilla hoidettavana yhä enenevässä määrin. Tärkeää on myös pyrkiä siihen, että kuntalaiset saadaan osallistumaan kunnan suunnitteluun ja päätöksentekoon. Kuntalaisten aktivoitumista ja osallistavaa suunnittelua voidaan edistää kehitysmaiden kunnissa samoin kuin Suomen kunnissa. Yhteistyössä voidaan löytää uusia malleja ja ideoita, jotka koskettavat kumpaakin osapuolta.

Heli Liikkanen on Suomen kuntaliiton kansainvälisen yksikön pohjoisen ja etelän yhteistyökoordinaattori. Hän selosti Suomen kuntaliiton kehitysyhteistyösuunnitelmia Suomi – Tansania -seuran järjestämässä seminaarissa Helsingissä marraskuussa 2001.

KUNNAT MUKAAN!

“Kysyimme kansalaisjärjestöiltä, mitä mieltä ne ovat kuntien kanssa tehtävästä yhteistyöstä - yleinen vastaus oli, että hyvä jos kunnat tulevat mukaan, se olisi lisäaspekti kehitysyhteistyöhön.”

WINDS OF CHANGE

part II

The Role of Local Governments and National Civic Rights Networks

Towards a pluralistic civil society in Tanzania

Timo Voipio

Within the Finnish context the social actors are normally divided into three sectors:

Public sector	Business	Civil society
State	Companies	NGOs
Local government	Labour union(s)?	CBOs
Parties		Church, local parishes?
(The church?)		Labour union(s)?

Considering the Tanzanian society, I would use a different categorization:

State	Civil society
Treasury	NGOs
CCM	CBOs
Free press	Enterprises
IMF & World Bank	Opposition parties
(Other Donors)	Religious communities
	Trade unions
	Local governments?
	Sector ministries

The role of the State (Central government) ruled by the single dominant party CCM (and supported by the international aid donors) has been and continues to be – very central there.

All other actors, be it the CBOs, NGOs, private enterprises, free press, opposition parties, the religious communities, or the local governments (district councils and village governments) have a role as complementary and counter-veiling powers in relation to the state.

The need to increase pluralism

In spite of the widely felt respect for most of the policies of the CCM-led

governments over the past four decades, many Nordic NGOs have felt a need to try to contribute to the increase of pluralism within the Tanzanian society. Behind of this mission has been a sincere belief that within a pluralistic socio-political and economic culture human rights and democracy are more likely to be respected, and participatory development enabled.

In most cases the foreign NGOs have found it easiest to identify themselves – and to co-operate – with the Tanzanian NGOs. The only problem is that there are rather few NGOs (as we understand them) in Tanzania. Some Nordic NGOs have been able to establish good working relationships with less formally organized CBOs in the rural or peri-urban communities. Other NGOs have engaged themselves in projects (classroom construction, water supply etc.) where the formal partner in fact has been a public sector organisation, e.g. a district council.

The way to pluralism

My view is that support to institutional development and capacity building at the

local government levels (i.e. in district councils and village governments) is, indeed, a great way to promote pluralism in Tanzania. It is true that in spite of the multi-party elections, the CCM still dominates also in most of the district councils and village governments. However, the points of view and the priorities of CCM-leaders (and the odd representatives of the opposition) in the 116 district councils and in the 10 050 villages of Tanzania do not always coincide with those of the national leaders. Therefore, the more autonomy the local governments have to set their own priorities the greater the pluralism of development agendas in the country will gradually become.

New interests for Finnish NGOs

For this reason, I believe, the Finnish NGOs should be interested in knowing how the district councils and village government actually function in Tanzania and how their roles are expected to change in course of the Local Government Reform Programme. I'm not saying that Finnish NGOs should increasingly start to consider local government as their co-operation partners. Quite the contrary, in fact: The construction of primary schools and dispensary buildings should be the responsibility of district councils in Tanzania. And such projects should primarily be financed from public funds raised through taxation – or through development assistance provided by public sector donor agencies, such as The Ministry for Foreign Affairs of Finland, or UNICEF, or the World Bank.

How the local civic society grows

I am saying that it would now be an opportune time for Finnish and international NGOs to familiarize themselves with the Tanzanian local government system: how does it work and what kinds of roles and responsibilities different actors therein are supposed to have, according to the new laws and policies of the country. The various local level civil society actors can be helped: first to know their rights and

responsibilities, then to understand and ultimately to live up to their new potential roles as civil activists, lobbyists, citizen right defenders, agitators, conciliators, facilitators and bridge-builders. This would probably be the greatest contribution that our external partners could make to strengthen the Tanzanian civil society at the moment.

In the future I would like to see Finnish NGOs channel their support to such Tanzanian civil society groups and associations who have the capacity to become active and vocal advocates and representatives of the poor and otherwise disadvantaged citizen's points of view. I would like to see this happening in dialogue with the Central Government – and also with the local governments.

National civic rights networks

Tanzania is a huge country, with bad roads, and vast difficulties in travelling

and other forms of communication. It's not easy for Finnish NGOs to keep in contact with citizen rights activists based in remote villages or rural districts. But on the other hand, without more centrally located national offices networking with peers in other parts of the country is very difficult for those activists. And anyhow, such Tanzanian networks have to be coordinated by Tanzanians, outsiders like Finns can only provide institutional support, not intervene directly in conflictual cases.

Institutional strengthening of the networks of Tanzanian civic activists – of various kinds – and would thus in my view be the best way for international NGOs support the emergence of an active and pluralistic civil society in Tanzania.

WINDS OF CHANGE

MUNICIPALITIES? Forward with new ideas

Heli Liikkanen Association of Finnish Local and Regional Authorities

The Association of Finnish Local and Regional Authorities made a survey regarding development co-operation of the Finnish municipalities at the beginning of the year 2001. We began to investigate the possibility of activating

Finnish municipalities into development co-operation. The municipalities in Finland were asked whether they had had any kind of development co-operation with developing countries and if so, what kind of results they had achieved. Simultaneously some hundred non-governmental organisations (NGOs) were asked about their opinions about municipalities' development co-operation.

A new form of co-operation

Sixty municipalities replied that they would be interested in development co-operation. To make this possible the municipalities had an opinion that there should be partial or total outside financing. On this basis we started negotiations with the ministry. Up to now there has been development co-operation on two levels; between states so that consultants have carried out the development co-operation and on an NGO level where organisations have put the development co-operations into effect between civil societies. The local administration level and the municipalities have not been involved. There has not really been independent development co-operation directly between municipalities of Finland and developing countries. On the other hand municipalities have co-operated with NGOs or the municipalities have participated in some consultants projects as intermediaries.

From the state to local governments

Organising basic services - like comprehensive schooling and basic health care - had earlier been the state's responsibility in many developing countries. Nowadays the legal reform of the local administration of many African states has made it possible for the local government to gain more responsibility and duties to take care of. At the Association we thought that it would be good if a support channels to the local governments of developing countries were created also from Finland, as similar duties and responsibilities are taken care of in municipalities in Finland as well as developing countries.

Eight will join

After giving the account in September 2000 we at the Association started a planning phase between the North and South local governments. The municipalities were sent application forms and an inquiry whether they would like to apply for the co-operation programme and which their partner municipality in the South would be. The period of application was only two months. Eight municipalities applied for this co-operation programme.

Afterwards we received messages that more municipalities would have been interested but the period of applications was too short. From the municipalities that applied, three already had co-operation municipalities in Tanzania. Other countries involved were e.g. Namibia, South Africa, Swaziland and Gambia.

The principles of the co-operation

From the end of February 2001 the municipalities which have started co-operation have made co-operation plans with the partner municipalities. The principle has been that the Finnish municipality and the municipality from the developing country would together ponder what the co-operation would be like in practice. The Association has recommended a reciprocal principle, so that also Finland could learn. The interaction is necessary when thinking of the motives of co-operation and what sector it would be directed at. The municipalities submitted detailed proposals, and we chose the first pilot municipalities for the co-operation programme.

Cultural co-operation

In addition to the interactive dialog, enhancing cultural co-operation could also be a part of the programme. In the discussion with the NGOs it can be investigated what it will be like. In addition to that a recommended principle is that the municipalities could work in close collaboration with NGOs for new forms of co-operation to be created.

The non-governmental organisations' view

When asked the NGOs what they thought of the co-operation between municipalities, the reply was that it is good if municipalities join them, and it can be additional aspect to development co-operation. Organisations hope that the municipalities officeholders, also preferably shop stewards, should really work for the co-operation and not to leave the co-operation of the municipalities to the organisations' voluntary work.

Activity and participation

In the co-operation it is no way meant that we would take Finland's model of

municipality or local administration to developing countries. The intention is that similar questioning and fields of tasks that Finland's local government and municipalities take care of is also the developing countries' responsibility in an increasing amount. It is also important to strive to a point where the inhabitants of the district participate in the planning and decision making of the municipality. The inhabitants' activating in planning can be developed in the municipalities of the developing countries as well as in Finland. This way you can find new models and ideas, which help both parties in co-operation.

Heli Liikkanen is the co-ordinator of the unit between the North and South at the Association of Finnish Local and Regional Authorities. She explained the plans of the Finnish Federation of Municipalities at a seminar arranged by the Finnish-Tanzanian Friendship Society in Helsinki November 2001.

Translated by Niina Niemi, who attends the IB Program in Helsingin Suomalainen Yhteiskoulu.

Morogoron alueen kehittäminen

- Mitä kansalaisjärjestöt voivat tehdä?

Toivala-säätiön ja Uhusiano ry:n KESÄTAPAAMINEN 9.-11.8.02
Tapaamispaikka Pohjois-Savon opisto, Kuopio

Alustava ohjelma (muutokset mahdollisia)

Perjantai 9.8.

19.00 *Uhusianon hallituksen kokous*

19.30 *Iltapalaa ja illanviettoa, vapaamuotoista seurustelua iltanuotiolla jos sää sallii*

Lauantai 10.8.

9.00-10.00 *Ilmoittautuminen, tulokahvit ja majoittautuminen*

10.00-10.30 *Läsnäolijoiden esittely - mitä eri järjestöt tekevät Morogorossa*

10.30-11.00 *NGO co-operation experiencies in Morogoro, Mr Modest Joseph Mkude, Chp UNGO*

11.15-12.00 *Keskustelua*

12.00-12.45 *Lounas*

12.45-13.15 *Tansanian kehitysnäkymät/Köyhyyden poistamisen strategia Tansaniassa, UM*

13.15-14.00 *Keskustelua*

14.00-14.30 *Kahvit*

14.30-17.00 *Järjestöjen verkostoitumisen mahdollisuudet*

- Mitä voisimme tehdä yhdessä ja enemmän Morogoron alueen hyväksi

- Keskusteluja ja yhteistä pohdiskelua, opastajina Maija Seppo Kepasta ja Tiina Kontinen, HY

17.00-18.00 *Illallinen*

18.00 *Illanvietto: saunomista, vapaamuotoinen iltapala ja iltapäivän intensiivisen keskustelun jatkoaika*

Sunnuntai 11.8.

8.00-9.00 *Aamiainen*

9.00-10.00 *Savolaisia esimerkkejä kehitystyöstä: Kuopion yliopisto, Iisalmen kehypaja, Toivala-säätiö*

10.00-10.30 *Kepa Tansaniassa, uusimmat tuulet*

10.30-11.30 *Keskustelua*

11.30-12.15 *Lounas*

12.15-12.45 *Kunnat ja kansalaisjärjestöt kehitysyhteistyössä, Heli Liikkanen Kuntaliitosta*

12.45-13.15 *Puheenvuoroja kokemuksista*

13.15-14.00 *Keskustelua*

14.00 *Lähtökahvit ja haikeat halaukset*

ILMOITTAUTUMISLOMAKE

Pohjois-Savon opisto, Kansanopistotie 32, 70800 KUOPIO
puh. 017-289 2500 fax 017-289 2507 opisto@psko.fi www.psko.fi

Toivala-säätiö/Uhusiano ry/Morogoro-seminaari 9.-11.8.2002
Ilmoittautuminen palautettava PS-opistolle 31.7. mennessä!

Nimi:

Osoite:

Puh

e-mail

Majoitus opistolle KYLLÄ / EI

Haluan varata 1-hengen huoneen

(lisämaksu 8 e/yö)

Tulopäivä:

Lähtöpäivä:

Erikoisruokavalio:

Kasvisruoka:

Muita toiveita

Laskutusosoite (jos ei sama kuin yllä)

Päiväys ja allekirjoitus:

Seminaarissa ei ole osallistumismaksua, PS-opisto veloittaa majoituksesta ja ruokailusta seuraavasti:

- 1. TÄYSIHOITO perjantai-sunnuntai 70 e/hlö**
- majoitus
 - kahden hengen huoneessa pe-la-su
 - huoneissa oma suihku ja WC
 - liinavaatteet ja pyyhkeet huoneissa
 - ruokailut:
 - la aamupala, lounas, päivällinen
 - su aamupala, lounas

- 2. TÄYSIHOITO lauantai-sunnuntai 52 e/hlö**
- majoitus
 - kahden hengen huoneessa la-su
 - huoneissa oma suihku ja WC
 - liinavaatteet ja pyyhkeet huoneissa
 - ruokailut:
 - la lounas, päivällinen
 - su aamupala, lounas

- 3. OSALLISTUMINEN ILMAN MAJOITUSTA 25 e/hlö**
- ruokailut:
 - la lounas, päivällinen
 - su lounas

ILTAPALAA TARJOAMME HINTAAN 3,50 e/hlö (varattava etukäteen)

LISÄMAKSU 1 hengen huoneesta 8 e/yö

TOIVALA-SÄÄTIÖ

TOIVALA-SÄÄTIÖ on toiminut Morogorossa nyt vuoden 2000 lopusta lähtien ja lienee aiheellista hieman valottaa järjestön taustaa ja sen toimintaa.

TOIVALA-SÄÄTIÖ on rekisteröity vuonna 1987 nimellä Kehitysmaiden maaseutukehityssäätiö ja sen kotipaikkana on Siilinjärvi. Alkuperäinen nimi kuvaa kyllä hyvin säätiön perustamiseen liittyviä tausta-ajatuksia, mutta nimi muutettiin jo 1990 luvun alkupuolella käytännöllisistä syistä Toivalaksi. Toivala on kylä Etelä-Siilinjärvellä ja siellä sijaitsee metsäoppilaitos, jonka aloitteesta säätiön perustaminen aikanaan lähti liikkeelle.

Säätiön perustamisen tavoitteena oli koota yhteen pohjois-savolaista kehitysyhteistyöosaamista. Säätiön perustajia ovat nykyinen Pohjois-Savon liitto sekä Siilinjärven kunta ja toimijoina Kuopion yliopisto, Siilinjärven metsäoppilaitos ja sen nykyinen ylläpitäjä eli Pohjois-Savon ammatillisen korkeakoulutuksen kuntayhtymä, maakunnan muut luonnonvara-alan oppilaitokset, Pohjois-Savon ympäristökeskus sekä taustalla Pohjois-Savossa toimivat maa- ja metsätalouden tutkimuslaitokset, järjestöt ja muut tahot.

Säätiön toiminnassa viime vuosikymmenen alkupuolella merkittävässä sijalla oli kehitysyhteistyöhön valmentava koulutus. Ensimmäisen kylä-

hankkeensa säätiö toteutti Burkina-Fasossa, Douroulain alueella vuosina 1993 - 1997. Viime vuosikymmenellä Säätiö valmisteli hanketta myös Eritrean, mutta maan joutuminen sotaan Etiopian kanssa romutti nuo suunnitelmat.

Morogoro tuli säätiön toiminta-alueeksi Iisalmen Kehypajan aloitteesta kun Morogorossa tarvittiin ympäristöön ja metsään liittyvää osaamista. Tansania on säätiölle kelpo kohde, koska säätiön piirissä on runsaasti kokemusta toimimisesta maassa.

Kylämetsätalouden kehittämishanke Morogoron alueella käynnistyi vuoden 2001 alussa yhteistoiminnassa Morogorossa toimivan kansalaisjärjestö MOECON kanssa. Hankkeen tarkoituksena on edistää yksityisten viljelijöiden toimesta tapahtuvaa metsänkasvatustoimintaa maaseudulla. Tavoitteena oli pyrkiä kylätasolla toteutettavien metsänkasvatus- ja puunistutusesimerkkien avulla saamaan aikaan kiinnostusta puunkasvatukseen ja metsänviljelyyn siten, että toiminnasta saatavien ekologisten hyötyjen lisäksi metsänkasvatuksesta voisi muodostua varsinaista maataloutta tukeva toiminta yksityisten viljelijöiden taloudessa. Puutuotannon tavoitteena on tuottaa puuta monipuolisesti eri käyttötarkoituksiin, kuten mm. polttopuuksi, rakennuspuuksi, hedelmäpuuksi, puutavaraksi hiilen polttoon ja sahatavaraksi.

Koska paikallinen puunkäyttö on käytännössä yksinomaan perustunut luonnon metsistä keräämällä saatavaan puuhun ei metsien uudistumisesta ja jälkikasvusta ole juurikaan huolehdittu. Seurauksena on ollut, että metsät varsinkin kylien ympäristössä ovat harsuuntuneet pensaikoiksi, joissa käytökelpoista puuta ei juurikaan löydy. Jo yksistään kotitarvepuun ja ruuanvalmistuksessa tarvittavan polttopuun saanti vaatii kohtuuttoman suuren työpäivän.

Hanke on käynnistynyt hyvin. Istutustavoitetta on jo voitu nostaa ja tavoitteeksi on nyt asetettu vuosittain 17000-20000 puuntainta vuosittain Morogoron kaupungin lähialueilla sijaitseviin Mkundin, Wami-Sokoinen ja Madudun kyliin. Puunistutuksessa yhteistoimintakumppaneina toimivat paikalliset viljelijät, jotka luovuttavat omaa pelto- tai metsäaluettaan hankkeen käyttöön ja sitoutuvat tekemään istutus- ja taimikonhoitotyöt sovitun ohjelman mukaisesti. Projekti puolestaan antaa taimet viljelijöille korvauksella. Tarvittavat puuntaimet projekti ostaa MOECON taimitarhalta Morogorossa sekä yksityiseltä taimitarhalta Madudun kylässä.

MOECON tehtävänä on etsiä yhteistoimintakumppanit hanketta varten ja kampanjoida metsänkasvatuksen puolesta eri tavoin. Yhtenä hyvänä välineenä tiedotuksessa ja mielipiteen

Otollisissa olosuhteissa puu kyllä kasvaa. *Moringa olifeira* -puun "taimi" yhden kasvukauden jälkeen lokakuussa 2001.

The trees enjoy suitable surroundings. *Moringa olifera* after one season!

Vasemmalta/From the left Mr. E. Mkuluge, Mr. R. Malyango, Ms. B. Mandara (MOECO puheenjohtaja/Chairperson).

muokkauksessa on teatteriryhmä, jonka tukeminen kuuluu myös hankkeen tavoitteisiin.

Kiinnostus hanketta kohtaan osoittautui alun alkaen hyväksi ja ensimmäisen istutuskauden alkuun mennessä oli periaatteelliset sopimukset solmittu yhteensä 24 viljelijän kanssa. Suunniteltu istutusala oli yhteensä noin 15 eekkeriä. Viljelijäkohtaiset istutusalat vaihtelivat 0,5 – 1 eekkeriin.

Hanke arvioitiin säätiön toimesta ensimmäisen kerran lokakuussa 2001. Kuivuus haittasi monella "shamballa" (eli pellolla) puiden kasvua, mutta vastaavasti joillakin kohteilla myös aivan erityisen hyviä tuloksia oli saavutettu. Arvioinnin yhteydessä myös valittiin kolme esimerkillisintä viljelijää, jotka palkittiin arvokkaasti. Hankkeen yhtenä tavoitteena on myös, että hanke hyödyntää mahdollisimman paljon Morogoron paikallista metsäosaamista. Kokemukset tästä ovat hyvät, mutta erinäisten yhteydenpito, ja muiden ongelmien vuoksi pysyvää toimintamallia asiassa ei vielä ole voitu kehittää.

Istutuskaudelle 2002 hankkeeseen oli kylissä kiinnostusta niin, että kaikkia kiinnostuneita ei voitu ottaa mukaan. Kiinnostus kertoo siitä onnistuneesta työstä, mitä MOECO TOIVALA-SÄÄTIÖN kumppanina on kylissä tehnyt.

TOIVALA-SÄÄTIÖN toiminnan perusajatuksina hankkeessa on kyläläisten omaehtoisen toiminnan ja siitä saatavan hyödyn korostaminen. Käytännön toiminnassa merkityksellistä on se, että yhteistoiminta MOECON ja edelleen kyläläisten kanssa perustuu kirjallisiin sopimuksiin, ja että TOIVALA-SÄÄTIÖ on pyrkinyt mahdollisimman tiiviiseen yhteydenpitoon MOECON kanssa. Näiden seikkojen on huomattu olleen erittäin merkityksellistä toiminnan kehittymiselle.

Hankkeen suunnittelussa ja toteutuksessa TOIVALA-SÄÄTIÖ on myös lähtenyt siitä perusajatuksesta, että

hankkeen elinkaaren tulee olla riittävän pitkä, jotta pysyviä tuloksia voidaan edes yrittää saavuttaa. Metsityshankkeen kohdalla hankeajan tulee olla vähintään yhden puusukupolven mittainen, jotta hankkeen aikana myös todellisia tuloksia voidaan nähdä. Hanke vaatii tiukkaa sitoutumista kaikilta sen osapuolilta.

Seuraavan kerran hanketta arvioidaan taas syksyllä ja silloin tutkitaan myös mahdollisuuksia uusien yksityisien kylätaimitarhojen perustamiseen ja istutustavoitteiden korottamiseen.

TOIVALA-FOUNDATION

TOIVALA-FOUNDATION is a non-governmental organisation established in 1987 in Siilinjärvi in Finland. The Founders of the foundation are the Regional Council of the Municipalities in North-Savo and the Siilinjärvi Municipality.

The aim of TOIVALA-FOUNDATION is to arrange training, research and other activities related to the development of the rural areas in the developing countries.

TOIVALA-FOUNDATION is co-operating with various organisations in the region like,

- Kuopio University
- Siilinjärvi College of Forestry
- Pohjois-Savo Polytechnic
- Muuruvesi Agricultural and Horticultural College
- Peltosalmi Agricultural College
- Iisalmi development co-operation
- Regional Environmental Center Of North-Savo and
- Kuopio City Council.

We have arranged training courses related to the development of rural areas and have had a Rural Development Project in Burkina Faso during the years 1993 – 1997.

Morogoro Village Forestry Promotion Project (MVFPP)

Morogoro Village Forestry Promotion Project (MVFPP) was started by TOIVALA-FOUNDATION in co-operation with Morogoro Environmental Conservation Organisation (MOECO) in the beginning of 2001.

The background of the project is the increasing human pressure against the nature. The main indicators of the pressure are the deforestation of rural areas and erosion.

The main aim of the project is with help of village level examples to awake the interest towards tree growing and tree production so that in addition to the ecological benefits the tree growing could become as an addition to farming a reliable source of income for the farmers. The aim of tree growing is to produce timber for many different uses. These are among others wood fuel, construction timber, fruit trees, sawing timber and timber for charcoal.

The activities and results of the first year were evaluated by the foundation in October 2001.

The goal for the season 2001 was to plant 10 000 tree seedlings in the villages Mkundi, Wami-Sokoine and Madudu in the Morogoro Rural District.

The project partners were the village farmers who allocated their forest or agricultural land for the project purposes and committed themselves to do the planting and weeding work according to the agreed programme. The project supplied the seedlings for the farmers without pay. The main part of the seedlings were produced in the MOECO nursery in Morogoro and a part was bought from a private nursery in Madudu village

The interest towards the project was good. The co-operation agreements

were made with 24 farmers and the planned afforestation area was 15 acres. The planting was done after the start of the rainy season in April. The rains came late, were very heavy and did end suddenly in May. Between May and October the area did not get any rain.

As one method of the extension work MOECO uses drama. There is a Theatre Group, which visits the villages, and the audience is guaranteed. The themes of the performances deal with the acute questions and problems of the land use and tree growing and the issues are dealt in a very intensive way. The support to the Theatre Group is one part of the project.

The idea in the planning and implementation of the project has been that the project is a long lasting one. Sustainable results can only be achieved by a long lasting commitment from all the parties concerned. Here the rotation time for one tree generation is a good basis. The results of the first phase of the project are encouraging and do show that the potential for good results is

UUSI TILINUMERO MOROGOROSSA

Uhusianon käyttämä tilinumero Morogorossa on muuttunut. Pankki on muuttanut kaikki ulkomaan valuuttatilien numerot ja uusi numero on seuraava:

Tilin nimi: Uhusiano/Kepa

Tilin no: 026105000446

Pankki: NBC Limited, Morogoro Branch
671526, Morogoro, Tanzania

Jos olette lähettäneet rahaa vanhoilla tiedoilla, on syytä varmistaa tieto rahansiirrosta Kepa Tansanian toimistoon. Fax +255 23 260 4421.

Terveisin Leo

UNGO LEADERSHIP – UNGON UUDET JOHTAJAT

Dear Colleagues

We would like to inform you on the new UNGO leadership. At its annual meeting held on 18/04/2002 the meeting elected UNGO leaders as follows:

Chairman: Mr. Modest Joseph Mkude, HOCEDSO

Secretary: Mr. Johnson Lass Nyingi, RATIIS

Treasurer: Mrs. Jasmine Tiisekwa, CCFTC

Members: Mr. Ramadhani Timu, CHAYODE; Mrs. Anna Lauwo, MWAP; Mr. Eliasi Mtinda, RATIIS

We hope that this will strengthen our cooperation within the period of two years.

With regards

UNGO EXECUTIVE COMMITTEE

SANAKIRJAN MYYNTI VAUHDILLA KÄYNTIIN!

Swahili-suomi-swahili –sanakirja on löytänyt ystävänsä - yksityishenkilöiden ennakkotilauksia saatiin jo ennen julkistamista noin 120 kappaletta. Sanakirja sai myös paljon julkisuutta, se noteerattiin mm. Helsingin Sanomissa, Aamulehdessä, Suomen Kuvalehdessä, Yliopistolehdessä, Pohjalaisessa ja Ylen radiouutisissa.
- Joko sinulla on omasi?

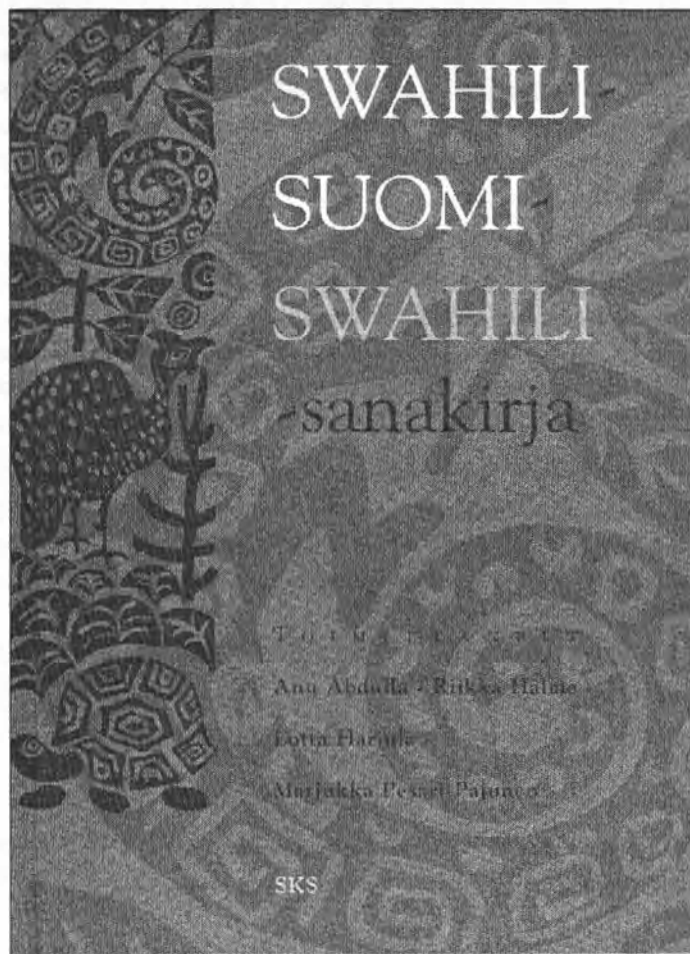
DICTIONARY IN GOOD USE

The Swahili-Finnish-Swahili dictionary must be in good use. Some 120 copies were ordered even before its publication in May. It also got a lot of attention in the Finnish media as several leading newspapers and the National Broadcasting Company paid attention to it.

KORJAUS/CORRECTION to Uhusiano Newsletter 1/2002

Mambo-ravintolan Tampereella omistaa Marjut Mponda. Menard Mponda ei ole omistanut yhtään artikkelissa mainituista ravintoloista.

Mambo Bar in Tampere is owned by Marjut Mponda. Any of the bars mentioned in the article have been owned by Menard Mponda.

"Kaisa hei. En nyt tullutkaan Helsinkiin kun peruuntui yksi tapaaminen ja täällä järvi, kanttarellit ja mustikat houkuttavat. Siksi kirjoitan tätä yhdessä maantieverarren kahvilassa jossa on nettiyhteys, toivottavasti kaikki toimii. Oma aiempaa juttuani en täältä saa auki joten yritän rekonstruoida ajatuksiani eli pusata uutta."

Kevyt katsaus Kepaan

Viveca Hedengren, kesälomalainen

Yhteistyö pohjoisen ja etelän kansalaisjärjestöjen välillä, tai kansalaisyhteiskuntien välillä kuten nykyään usein sanotaan, on hiljalleen kääntymässä yhä enemmän dialogin muotoon, lähestymässä todellista kumppanuutta. Siihen liittyvät monenlaiset – kiperätkin - kysymykset nousevat yhä pakottavammin esiin, minkä voi havaita vaikkapa Uhusiano-tiedotteen viime numeroista, raporteista ja puheenvuoroista. Uhusiano on monella tapaa esimerkillinen järjestö, jolla on omat erityiset tehtävänsä sekä suomalaisten jäsenjärjestöjensä työn ja yhteistyön edistäjänä että oman suoran kumppanuuden rakentajana Morogoron alueellisen yhteistyöjärjestön Ungon kanssa. Toiminta on sekä kiinnostavaa että haasteellista, ja avaa melkoisia mahdollisuuksia. Tilanne heijastaa mielestäni koko suomalaista kehitysmalliikettä, jonka keskeisiä toimijoita Kepa on.

Kepassa on viime vuodesta ollut käynnissä melkoinen mullistus, joka näkyy varsinkin Helsingin ”pääkonttorissa”. Syyskuun alusta toiminta on rakennettu tiimimuotoon, joka tietenkin vielä on vasta kasvuvaiheessa. Johtamaan on saatu johtotroikka eli tiimi, jossa toiminnanjohtajan ohessa ovat ohjelmajohtaja ja hallintojohtaja. Toiminta on järjestetty uudestaan ohjelmayksiköön ja hallintoyksiköön. Ohjelmayksikön tiimejä ovat järjestöpalvelutiimi, jossa hoidetaan mm. hankeneuvonta ja koulutus; julkaisutiimi, jossa tehdään mm. Kumppani ja verkkosivut; vaikuttamistiimi, joka vastaa kampanjoinnista ja ”politikoinnista”; etelätiimi, joka hoitaa yhteyksiä Kepan nk. kenttäohjelmaan; sekä uutena resurssitiimi, jonka valtavana tehtävänä on koota tietotaitoa ja kokemuksia, tehdä analyyseja ja raportteja, ja toimia tietopankkina, josta ammentaa uusia eväitä etelä-pohjoinen -yhteistyön kehittämiseksi. Hallintoyksikössä toimivat tietenkin hallinto, talous ja myös niin tärkeä atk-tiimi.

Kepalla on useita hyviä periaatteellisia ohjeita, joita jäsenjärjestötkin ovat käsitelleet ja jotka on hyväksytty Kepan yleiskokouksissa yleisiksi ohjenuoriksi. Mutta jotta periaatteet voitaisiin kääntää toiminnaksi on myös otettava selvää todellisuudesta. Siksi tälle vuodelle on keskeiseksi tehtäväksi muodostunut nk. toimintaympäristöanalyysi, monimuotoinen selvitystyö, jonka avulla kartoitetaan minkälainen maailma on siellä missä toimimme, niin Suomessa kuin muuallakin. Toisen osan muodostaa resurssianalyysi, jonka avulla selvitetään, mitä voimavaroja toimintaan on käytettävissä, niin henkisiä kuin aineellisia, niin periaatteellisia kuin toiminnallisia. Kumpaankin analyysiin jäsenjärjestöillä on vahva omistajuus ja paljon annettavaa. Teidän kokemuksenne on suuri yhteinen voimavara. Tämän prosessin pohjalta on sitten tarkoitus rakentaa uusi chompi ja tehokkaampi Kepa, jonka palvelukyky ja aktiivisuus yhä paremmin vastaavat tämän päivän pohjois-etelä -yhteistyön tarpeita ja tavoitteita.

On siinä siis työtä kerraksi, mutta tehtävä on mielestäni kihelmöivän ja käänteentekevän haasteellinen - nyt voimme yhdessä pala palalta rakentaa uutta kehitysmaa- ja solidaarisuusliikkeen nousua, omaa vastaustamme globalisoituvaan maailmanmenoon. Ja sittenkin tiedän että hitaasti se liikkuu ja vain vähän se muuttuu, mutta se muuttuu sittenkin!

Terveisin Viveca ”Vickan” Hedengren,
vs Tansania-deski Kepan Etelätiimissä joulukuusta 2001 syyskuuhun 2003,
ennen sitä aktiivijäsen Kepan hallituksessa ja useissa työryhmissä.

"Hello Kaisa! I decided not to come to Helsinki today, a meeting was cancelled and I just can't leave this lake and forest with mushroom and berries. That is why I am sitting in a small countryside cafe along a driveway. It has an Internet connection, I hope that it is working all right...!"

Short news from Kepa

Viveca Hedengren, Summer holiday dweller

The co-operation between Southern and Northern NGOs or 'civil societies, as the saying often goes nowadays, is slowly turning more into a dialogue, aiming at a more true partnership. This is due to many factors and contains many kinds of difficult questions, urgent but sometimes hard to tackle. This is evident also when you look at the past issues of this excellent Uhusiano Newsletter, filled with very concerned discussion and reports, both on principles and on practices.

Uhusiano is in many ways an exemplary organisation in the field of Kepa members. It has its own specific tasks both as an umbrella for Finnish organisations working in the Morogoro region assisting their co-operation and activities, and as an organisation building partnership with its Tanzanian counterpart, the regional NGO forum Ungo. Both the activities are most interesting and very challenging, opening many kinds of new possibilities. The situation is in many respects very similar for all the Finnish solidarity and development co-operation movement, where Kepa stands as one central actor.

During the last year Kepa as a working unit has undergone a veritable reconstruction, to be seen especially at the Helsinki head quarters. Since September last year the organisational form has been in teams, which of course still are in the creative, formative process. The direction is also formed as a team, consisting of the General secretary, the programme director and the administrative director. The activities are organised in two units, the programme unit and the administration unit. The teams in the programmes unit are called NGO services (incl. project advising and training), Publications (Kumppani, Newsletters and web-site), Advocacy (in charge of campaigns and lobbying), South team (connections to the Kepa Southern field programme), and last, but not least, the Resource team that has the tremendous task of collecting know-how and existing experiences as well as all kinds of evaluations, of making analyses and reports, to function as a think tank and bank for developing the south-north dialogue and co-operation. The Administrative unit of course includes the teams for the economy, the administration and also the very important IT-team.

Over the years Kepa has adopted several very good principle documents, also commented by the member organisations and accepted by the general assembly to be used as guidelines. But in order to make the words come alive we also need to look at the reality, the world where the principles are to be put into practice. This has thus been defined as the main task this year for the Kepa organisation - Programme unit. The resource team is leading a process called the external environment analysis, which is a multifaceted work of exploration, looking into the surrounding and the external conditions in the field where we want to act and work, as well in Finland as elsewhere in the world. Another equally important part is the resource analysis, whereby we want to make an analytical inventory of all the resources of different kinds that we can count on in this work, both material and immaterial, both practical and principal. In both these processes and analyses the member organisations of Kepa should have a strong ownership and position since their experience form a immense pool of information and resources, to made use of in our common strive. Through this process we aim to build a stronger and more functional and active Kepa, able to serve better the actual needs and goals of South-North NGO co-operation.

It is quite a task, but to me the challenge is very exciting and worth while. We could now join forces to build a new rise of the solidarity and development co-operation movement, give our own strong answer to this globalizing of the world. But of course I know it will be a very slow process and the change is hardly visible - but it is there for us to do! Best wishes, kwa heri, tutaonana.

Viveca 'Vickan' Hedengren

stand-in Tanzania-desk in Kepa South Team, Helsinki, Dec 2001-August 2003,
before that active member of Kepa board and different Kepa working groups.

UHUSIANO

Uhusiano r.y. on suomalaisten, Tansaniassa kehitysyhteistyötä harjoittavien kansalaisjärjestöjen perustama kattojärjestö. Sen päätehtävä on palvella järjestöjään tiedottamalla, koordinoimalla ja järjestämällä koulutusta. Uhusiano-tiedote ilmestyy muutaman kerran vuodessa. Tiedotetta toimittaa Uhusianon tiedotusryhmä, johon kuuluvat Kaisa Kivelä, Paula Kuusipalo ja Elina Puhto. Tiedote saa tukea Ulkoministeriön kehitysyhteistyön kansalaisjärjestöyksiköltä.

Uhusiano r.y. is an umbrella organization for Finnish NGOs that are involved in development co-operation with Tanzanian partners. Its main tasks are to share information, to co-ordinate its member organizations' activities and to arrange education for them. Uhusiano Newsletter comes out a couple of times in a year. The Newsletter team are Kaisa Kivelä, Paula Kuusipalo and Elina Puhto. The Newsletter is sponsored by the Finnish Ministry for Foreign Affairs, Department of Development Co-operation.

"Uhusiano" ni shirika mama la mashirika 14 yasiyo ya kiserikali ya Kifini. Mashirika ya Uhusiano yanashiriki kwenye kazi ya kujenga maendeleo katika nchi ya Tanzania, hasa katika eneo la Morogoro. Malengo ya Uhusiano ni kuimarisha mashirika yake kwa njia ya kubadilishana habari na kutoa mafunzo. "Uhusiano Newsletter" ni gazeti la Uhusiano. Linatolewa mara mbili mpaka mara nne kwa mwaka. Linatengenezwa na kamati ya habari ya Uhusiano. Wanakamati ni Kaisa Kivelä, Paula Kuusipalo na Elina Puhto.

UHUSIANON jäsenjärjestöt UHUSIANO member organizations

Aurinkokeittäjät - Jiko la Jua r.y.
aurinkokeittajat@hotmail.com

Humanistinen Ammattikorkeakoulu HUMAK
Katariina Ylipahkala
Kivirannantie 13-15, FI-95410 Tornio

Iisalmen Nuorison Tuki r.y.
Kivirannantie 32, FI-74130 Iisalmi
ideco@nettilinja.fi

Kehyapu Toinin Tori r.y.
Toini Niskanen
Kauppakatu 6, FI-44100 Äänekoski
toini.niskanen@pp.inet.fi

Msingin ystävyysseura r.y.
Hanna Antila-Andersson
Mannerheimintie 85 C 57, FI-00270 Helsinki
antila.andersson@pp.inet.fi

Settlementtinuorten Liitto r.y.
Jorma Reinimaa/Terttu Olin
Sturenkatu 11, FI-00510 Helsinki

Tampereen kotitalousoppilaitos
Ulla Hepola
Koulukatu 18, FI-33200 Tampere

Toivala-säätiö
Markku Jokela
Pohjois-Savon Ammattikorkeakoulu, PL 6, FI-70201 Kuopio
markku.jokela@pspt.fi

TSL:n Vammalan seudun opintojärjestö
Satu Reunanen
Torstinmäentie 43, FI-38100 Karkku
satu.torstinmaki@kopteri.net

Vaasan Kehityskauppa Endelea r.y.
Airi Suvanto
Lastenkatu 22 B, FI-65100 Vaasa

Vaasan kehityskauppa r.y.
Leena Salminen
Vaasan maakuntakirjasto, FI-65101 Vaasa
leena.salminen@vaasa.fi

Vanhustyön keskusliitto
Jaakko Tuomi
Malmin kauppatie 26, FI-00700 Helsinki
jaakko.tuomi@saunalahti.fi

Viittakiven tuki r.y.
Elina Puhto
Katajanokanranta 17 D, FI-00160 Helsinki
puhto@softhome.net

Vöyrinkaupungin koulu
Hannele Hakkarainen
Vuorikatu 11, FI-64100 Vaasa

Äetsän seudun kehityskauppa r.y.
Mervi Haapanen
Paanakedontie 5, FI-32740 Äetsä

Uhusiano-tiedote 2/2002
Painopaikka: Painopörssi, Helsinki
Painos: 400 kpl

YHTEYSTIETOJA - CONTACT INFORMATION

UHUSIANOn hallitus UHUSIANO board members

Puheenjohtaja/Chairperson

Kaarlo Koskimies
(Vaasan kehityksmaaseura/Vaasa Association for Developing Countries)
Huvilakatu 9
FI-65200 Vaasa
Tel. int. +358-50-3041046
E-mail: k.koskimies@pp.inet.fi

Varapuheenjohtaja/Vice Chairperson

Jaakko Tuomi
(Vanhustyön keskusliitto/Central Union for the Welfare of the Aged)
Raatimiehenkatu 8
FI-53100 Lappeenranta
Tel. int. +358-40-5301934
E-mail: jaakko.tuomi@saunalahti.fi

Tiedottaja/Information Officer

Heli Pimenoff
(Äetsän seudun kehityksmaaseura/Äetsä Association for Developing Countries)
Stakes PI 220
FI-00531 Helsinki
Tel. int. +358-50-3395788
E-mail: heli.pimenoff@stakes.fi

Taloudenhoitaja/Treasurer

Marja-Liisa Männistö
(Kehyapu Toinin Tori)
Valssitie 8
FI-39500 Ikaalinen
Tel. int. +358-44-3540635
E-mail: mlm@ppnet.fi

Sirpa Ewvaraye
(Vaasan kehityksmaaseura/Vaasa Association for Developing Countries)
Karahentie 6 A 13
FI-65350 Vaasa
Tel. int. +358-6-3169728
E-mail: sirpa.ewvaraye@vaasa.fi

Kyösti Kauppinen
(Iisalmen Nuorison Tuki/Iisalmi Youth Aid)
Kivirannantie 32
FI-74130 Iisalmi
Tel. int. +358-40-5372230
E-mail: kehvoaja@nettilinja.fi

Elina Puhto
(Viittakiven tuki/Viittakivi Alumni Association)
Katajanokanranta 17 D 40
FI-00160 Helsinki
Tel. int. +358-40-7461635, +358-9-6849575
E-mail: puhto@softhome.net

Pertti Puhonen
(Toivala-säätiö/Toivala Foundation)
Putamonkatu 3
FI-77600 Suonenjoki
Tel. int. +358-40-5860123
E-mail: peritpuhonen@raketti.net

Satu Reunanen
(TSL:n Vammalan osasto/Workers Educational Association of Vammala)
Torstinmäentie 43
FI-38100 Karkku
Tel. int. +358-50-3245385
E-mail: satu.torstinmaki@kopteri.net

VARAJÄSENET/VICE MEMBERS

Tuomo Haapaniemi
(Äetsän seudun kehityksmaaseura/
Äetsä Association for Developing
Countries)
Karkunkyläntie 424
FI-38140 Kärppälä
Tel. int. +358-400-505122
E-mail: tuomo.haapaniemi@kopteri.net

Leena Salminen
(Vaasan kehityksmaaseura/
Vaasa Association for Developing
Countries)
Kaupunginkirjasto
FI-65101 Vaasa
Tel. int. +358-40-5249998
E-mail: leena.salminen@vaasa.fi

Hanna Paulomäki
(Aurinkokeittäjät - Jiko la jua)
E-mail: aurinkokeittajat@hotmail.com

Nora Witas
(Viittakiven tuki/
Viittakivi Alumni Association)
Arentinkuja 1 B 232
FI-00410 Helsinki
Tel. int. +358-40-7000362

Ann-Mar Kimmo
Joukolantie 3 E 41
FI-00610 Helsinki

Annu Piirto
Kurkimäentie 19 A 6
FI-00940 Helsinki
Tel. int. +358-44-3096901
E-mail: annu_piirto@yahoo.co.uk

Pia Mäkelä
Jääskeläntie 39
FI-02660 Espoo
Tel. int. +358-40-8237176
E-mail: pia.makela@heureka.fi

Ruut Kaukinen
Svinhufvudintie 11 E 52
FI-00570 Helsinki
Tel. int. +358-50-3481575
E-mail:
ruut.kaukinen@puheopisto.fi

UHUSIANOn jäsenyys/tiedotteen tilaus membership/Newsletter orders

Uhusianoon kuuluu jäsenenä sekä yksittäisiä henkilöitä että erilaisia järjestöjä. Liittyä voi maksamalla jäsenmaksun Uhusianon tilille 566006-212195. Jäsenmaksun suuruus on järjestöiltä 50 e/kalenterivuosi ja yksityishenkilöiltä 16 e/kalenterivuosi (opiskelijat 8 e). Uhusiano-tiedote postitetaan kaikille jäsenille kotiin. Tämän vuoksi muista ilmoittaa taloudenhoitajalle myös osoitteesi!

Uhusiano members are individual persons and different organizations. You can become a member by paying the annual membership fee in Uhusiano account 566006-212195. The fee for organizations is 50 e/year and for individuals 16,70 e/year (for students 8,40 e). The Uhusiano Newsletter is mailed to all members, so please inform the treasurer with your address, as well.

muita UHUSIANOlaisia other UHUSIANO contacts

Edustaja Kepan hallituksessa/Uhusiano representative in Kepa Board

Sisko Ojanen
(Iisalmen Nuorison Tuki/Iisalmi Youth Aid)
Harjukatu 3 B 22
FI-00500 Helsinki
Tel. int. +358-50-3806516
E-mail: sisko.ojanen@iipoi.fi

sisarjärjestö UNGO Tanzanian partner UNGO

Puheenjohtaja/Chairperson

Modest J. Mkude

Sihteeri/Secretary

Johnson Nyingi

P.O. Box 1835
Morogoro
Tanzania
Tel./Fax int. +255 23 2604421
E-mail: ungomoro@yahoo.co.uk

